

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

A reményesség ügynökei

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A jelenvaló igazság

4 Hírszemle

- Világegyház
- Romániai egyház
- Közlemények
- Nyugvóra tért

8 Alapcikk

Stephen Chavez

A reménység ügynökei

12 Stratégia

*Az Egyházterületek
Közösségének Bizottsága*

A romániai Hetednap
Egyház Egyházterületi
Közösségének tervezete
a 2014–2019 időszakra

14

14 Riport

Vigyünk reményt
minden otthonba

16 Gyakorlati kereszténység

Constantin Dinu

Kegyess egybeesés

19 Ismerjük meg adventista családunkat

- A zilahi gyülekezet
- Mauritánia

20 Keresztény életvezetés

A jó sáfár

22 Különleges

Marius Munteanu

Az Adventista Egyház
üzenete az elnökválasz-
tással kapcsolatban

16

23 Igék és jelentésük

Gabriel Işvan

Az Egyháznak
van ereje a bűnök
megbocsátására?

24 Bibliai prófécia

Laurențiu Moț

A millenium: fenn
a mennyben és alatt
a földön

26 Jelenkori történelem

Iosif Suciu

Az adventista misszió
a Titkosrendőrség
figyelmében

20

28 Archívum

Iosif Diaconu

A fődiakónusnő
– egy anya Izrael
számára

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Rovarok, madarak,
állatok

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

Hazamegyünk?

2014. november. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pirlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Ioan Câmpian-Tătar, Florian Ristea, Fordította Papp Andrea, Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

A jelenvaló igazság

„A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.”
(Mt 6:11)

A „jelenvaló igazság” kifejezés gyakran megjelenik az Adventista Egyház szótárában. Gyermekkoromban számos ilyen témájú beszélgetésen vettem részt. Ezeket figyelve arra a következtetésre jutottam, hogy tisztáznunk kell a „jelenvaló igazság” meghatározásának értelmét. A legtöbben teljes mértékben lemondtak erről a témáról, abban a meggyőződésben, hogy a „jelenvaló igazság” ismerete nélkül is lehet valaki hívő ember. Azonban a Szentírás és a Prófétaság Lelke figyelmeztet a „jelenvaló igazság” gyakorlati kiélésének fontosságára. Lényeges dolog a múltból tanulni, azonban a jelenben kell élni, a jövő reménységével és kilátásaival. A múlt nem egy erődítmény, amelybe be kell zárkóznunk, vagy engednünk kell valamilyen ostromnak. Ez csak egy kiindulópont a jövő felé.

A következő történet rávilágít arra a gondolatra, amelyet ezzel az üzenettel szeretnék hangsúlyozni.

Egy szegény, adósságoktól terhelt ember fel szállt egy hajóra, hogy távoli országokban keresen munka- és kereseti lehetőséget. És mivel a „baj soha nem jön egyedül”, emberünk hajótörést szenvedett és nagy nehézségek árán elérte egy sziget partjait. Legnagyobb csodálkozására az egész szigetet gyémánt borította. A parton, az útszélen, a fű között mind gyémántok hevertek. Elhatározta, hogy összegyűjti ezt a hatalmas vagyont és hazatér vele. Keresett egy ácsot, akit felkért egy hajó építésére. Mivel fizessen? Természetesen, gyémánttal. A mester ennek hallatán nevetésbe tört ki, majd megkérdezte: „Mihez kezdjek én az ön gyémántjaival? Hát nem vette észre? Az egész sziget tele van velük és itt ezek semmit nem érnek...”

Mivel nagyon szeretett volna hazatérni, érdeklődni kezdett és megtudta, hogy a sziget fizetőszöke a krumplihéj. Éveken keresztül keményen dolgozott, összegyűjtötte a krumplihéjat és gazdag ember lett. Egy napon, még ő is meglepődött, amikor megtudta, hogy elkészült a hajója. Kifizette az árát, természetesen krumplihéjban,

megrakta a hajót és elindult hazafelé, vissza a civilizációba, családjához.

Hazaérkezve, családja örömmel fogadta, boldogan ölegették, csókolgatták. Emberünk nagy büszkén tudatta: „Minden gondunk elszállt! Gazdagok lettünk!” Kinyitotta a hajó fenekét és mindenkinek megmutatta azt a rengeteg krumplihéjat, amiért annyit dolgozott. Családja tagjai értetlenkedő sutogással néztek egymásra. Mintha mély álomból ébredt volna, emberünk felismerte a hatalmas hibát, amelyet elkövetett és hangos zokogásban tört ki.

Mindannyian hasonlítottunk bizonyos mértékben ehhez az emberhez. Jól meghatározott céllal érkezünk ebbe a világba, magasztos eszményekkel indulunk útnak, megtanuljuk, melyek a valódi értékek és vágyunk arra, hogy ezeket gyakorolva szebbé tegyük napjainkat. Azonban gyakran megtörténik, hogy eltévedünk az élet forgatagában, elsodornak az események és elfeledjük a valódi értékek gyémántjait, elkezdünk krumplihéjat gyűjteni és elveszítjük a „jelenvaló igazság” értékét.

A talmudi történet embere elveszítette saját igazságának értékét. Engedett a hely szokásainak, hagyományának, szeretetének és elveszítette a valódi értékek lényegét. Elfeledte a gyémánt értékét és a krumplihéjra összpontosított, mert ez volt annak a világnak az értéke.

Mi mivel töltjük el életünket? Körülöttünk az emberek összetiporják Isten törvényeinek, az örök élet ígéretének gyémántjait és az emberi rendelkezéseket, a természetesnek tűnő élvezeteket, a krumplihéjat tekintik értéknek.

Jelenünk szigetén mivel töltjük meg hajónkat? Következik az imahét szigete. Mivel térünk onnan vissza? A mennyei szeretet és megtisztítás gyémántjaival, vagy krumplihéjjal? Kísért a gondolat, hogy figyelmen kívül hagyjuk a „jelenvaló igazság” értékét. Ha nem tudjuk, melyik a mi jelenvaló igazságunk, akkor beszéljünk el a Szentírással, az imahét Urával.

„Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.” (Zsid 13:8) ■

Virgiliu Peicu,
a Curierul Adventist
főszerkesztője

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Premed – az első adventista egészségügyi központ Bukarestben .....

A romániai Hetednap Adventista Egyház 2014. október 6-án avatta fel az első bukaresti adventista egészségügyi központot. A Premed 2.500 m² területen fekszik, melyből 1.000 m²-t foglal el az épület, melyben a Központ 15 orvosa fejt ki tevékenységét. A klinika, egyike annak a majdnem 700 egészségügyi intézményből álló láncnak, amelyet a Hetednap Adventista Egyház tart fenn világszerte.

A több mint 800.000 EUR befektetéssel indított Premed így a környék legfontosabb egészségügyi intézményévé vált, a jelenkor betegségeinek felismerésére és minél természetesebb módon történő gyógyítására szakosodva.

A Központ alaptevékenysége a helyreállítás, a fizikai gyógyítás, a balneológiai kezelések, azonban mindezek mellett a Premed 15 orvosi rendelőben kínál fel segítségnyújtást a következő szakterületeken: belgyógyászat/háziorvosi szolgálat (általános ultrahang, EKG, véranalízisek, diagnosztizálás és szűrés stb.), fül-orr-gégészet, fogorvosi ellátás, hallásvizsgálat, tanácsadás és pszichoterápia.

A helyreállítás minden korosztályra érvényes, alkalmaznak mozgásterápiát, gyógytornát, tapasztalt, kiváló szakértőcsapat és a legújabb felszerelés segítségével. A részleg az országunkban ritkán alkalmazott, de nagyon hatásos vízben történő gyógytornát is használja, valamint a fizioterápia más módszereit. Ugyanakkor a foglalkoztatás mint gyógymód is ígéretes eredményekkel kecsegtet és az oktatás-tanítás-nevelés számos esetben elengedhetetlenül szükséges a fizikai és szellemi sérülések, fogyatékoságok gyógyítása, az újraalkalmazkodási képesség fejlesztése érdekében.

A megnyitó ünnepségen több mint 100 személy vett részt, orvosok, más egészségügyi alkalmazottak, sportolók, hivatalos személyiségek és a Hetednap Adventista Egyház képviselői, többek között Bernd Quoss, a berlini Waldfriede kórház igazgatója, Costel Iosub, a Podiş-i (BC) Egészségközpont igazgatója, Adrian Bocăneanu lelkész, a Premed Egészségügyi Központ történetének pionírja, Svetlana

Ciocărlan, a Premed igazgatója, dr. Vasile Cotaru, conf. dr. Ion Daniel, conf. univ. dr. Pasztai Zoltán, Marius Munteanu testvér és Georget Pirlitu testvér.

A Premed Egészségügyi Központ az Istentől ihletett és a jelen orvostudományi tanulmányok által elismert egészséges életformát terjeszti és támogatja.

További részletekért és programálásokért hívják a 0752.58.88.12 telefonszámot vagy keressék fel a központ honlapját: www.premed.ro.

Forrás: Info Adventist 696/ 2014. október 17.

70 év advent történelem Bordei Verden (BR) .....

2014. augusztus 16-án a Bordei Verde-i hívők kettős ünnepet ülték: a helyi adventizmus 70 éves fennállásának évfordulóját, valamint ugyanekkor szervezték meg a diaszpórában élő hívők találkozóját is.

Az esemény mottója a következőképpen hangzott: „70 éve ragyog itt az advent világosság!”

Az ünneplés péntek este kezdődött, amikor az istentisztelet keretén belül Ion Crăciunescu testvér Jel 11:1-ről prédikált. A szombati program az elmúlt 70 év történetének emlékkönyve volt dióhéjban. Felidéz-

ték azokat az eseményeket és személyeket, akik valamilyen formában és

mértékben hozzájárultak ehhez a szép történelemhez. A gyülekezet története tulajdonképpen 1946-ban kezdődött, amikor Filofteia Zamfir testvérnő a prahovai Nucşoara gyülekezetből ide költözött. Ő lett a későbbi csoport vezetője, mely 1954-re önálló gyülekezetté nőtte ki magát.

Az ünnepélyes eseményen jelen voltak mindazok a lelkészek, akik valamikor szolgálták a gyülekezetet: Ion Crăciunescu, Nicolae Tănase, Corneliu Popa, Corneliu Cristea, Daniel Mihăilă, Emilian Ţaran. Ugyancsak részt vett Eduard Călugăru

testvér, a romániai Hetednap Adventista Egyház pénztárosa és Georgel Pirlitu testvér, a Munténiai Egyházterület elnöke. Az ünnepi hangulat az ebédnél is folytatódott, ahol mindannyian vendégek voltunk, valamint a délutáni, több mint 2 órás program alkalmával is. Az ünneplésre a Viziru kerület más gyülekezeteiből is eljöttek azok, akiknek valamilyen lelki kapcsolata volt a gyülekezettel, de külföldi vendégeket is köszönthettünk.

Köszönjük Istennek ezt a szép történelmet és vágyunk arra, hogy továbbra

is az Ő vezetése alatt munkálkodhasunk.

Cristian Marius Cristea, lelkész

Tevékeny asszonyok.....

2014. szeptember 5-8 között került sor az Inter-európai Divízió Első Női Missziós Kongresszusára. Egy kellemes németországi helyszínen, Schwäbisch Gmünd helységben, 10 európai ország 700 női képviselője vett részt az eseményen. Romániából 60 testvérnő volt jelen a Női Missziós Osztály, a Lelkészfeleségek Egyesülete és a helyi gyülekezetek részéről. Ez alkalommal legfőképpen a misszió kérdéskörére fektették a hangsúlyt. Azokat a feladatokat emelték ki, melyekre Isten a föld végideji történelmében elhív bennünket. A lelki táplálékkal való ellátás és a képzés mellett szükséges szem előtt tartanunk a Megváltó felszólítását: „Ti vagytok a világ világossága...” (Mt 5:14).

A Generál Konferencia részéről Heather-Dawn Small és Raquel Costa Arrais, a Loma Linda Egyetem részéről pedig Carla Gober közvetítette nagy lelkesedéssel a felhívást, hogy teljes egészségben adjuk át életünket Istennek, állítsuk szolgálatába képességeinket és így, a Szentlélek bőséges esőjétől

átítatva valódi lámpásként éljünk, hogy Ő megvilágíthassa a sötétséget általunk. Elhívásunk, hogy éljük az Evangéliumot!

Számos szemináriumra került sor a nők szükségleteivel kapcsolatban. Ezek közül említünk meg néhányat: Kiscsoportos tevékenységek, A serdülő lányok körében zajló munka, Gyermeknevelés – irányítsuk gyermekeinket, hogy Krisztus tanítványai legyenek, A lelkészfeleségek kihívásai, Személyes áhítat, A megbocsátás, Remény a depresszió közepette, A nő szerepe az egészséges életmód bevezetésében, csa-

ládi és társadalmi vonatkozásban, Az erőszak elleni küzdelem, Könyvevangélizálás, stb.

Minden országból mutattak be tapasztalatokat, melyek lelkiileg gazdagítottak és közelebből is megismerhettük a Krisztusról való bizonyítékok különböző formáit és módszereit. Ugyanakkor közösségi és imapercek is erősítették hitünket.

A kimondottan erre az alkalomra szervezett kórus szolgálata által dicsőíthettük Istent, Irina Pica vezetésével, ugyanakkor hegedűn és zongorán előadott zeneszámokat is hallgathattunk Corina Spătariu és Simida Gherghe jóvoltából. Az autóbuzsós utazás alkalmat teremtett, hogy jobban megismerjük egymást, hogy megosszuk tapasztalatainkat és meglátogassuk Bécs és Budapestet.

Teodora Goran, a Női Szolgálatok Osztály vezetője

■ VILÁGEGYHÁZ

Egyházunk tagjainak száma elérte a 18,1 milliót.....

A Hetednapos Adventista Egyház taglétszáma, most először érte el a 18,1 milliót, azonban az Egyház titkára, G.T. Ng testvér ezt nem értékeli öröndetes tényként. Ng testvér aggodalmát fejezi ki a veszteségek nagy száma miatt. „Könnyű megkeresztelni, de sokkal nehezebb megtartani a tagokat.” – nyilatkozta egy interjú keretén belül.

Az egyház taglétszáma 1,5%-al növekedett, elérve így a 18.143.745-öt. A bemutatott adatok szerint 2013-ban 17.881.491 tagot számlált az egyház. Ez a tízedik év, hogy folyamatosan, megszakítás nélkül évente több mint 1 millióan csatlakoznak egyházunkhoz. Ebben az évben konkrétan 1.091.222-en keresztelkedtek meg, ugyanakkor azonban 828.968 személy nevét távolították

el az egyház nyilvántartásaiból elhalálozás vagy a gyülekezet elhagyása miatt.

Egy másik statisztika adatai alapján Ng testvér elmondta, hogy az utóbbi 40 évben 31,8 millió személy keresztelkedett meg és 11,4 millióan léptek ki vagy tűntek el az egyházból. Ez a szám nem tartalmazza az elhalálozási adatokat. Az eltávozottak közül sokan azért hagyták el a hitet, mert a gyülekezet nem támogatta növekedésüket – jelentette ki Ng testvér.

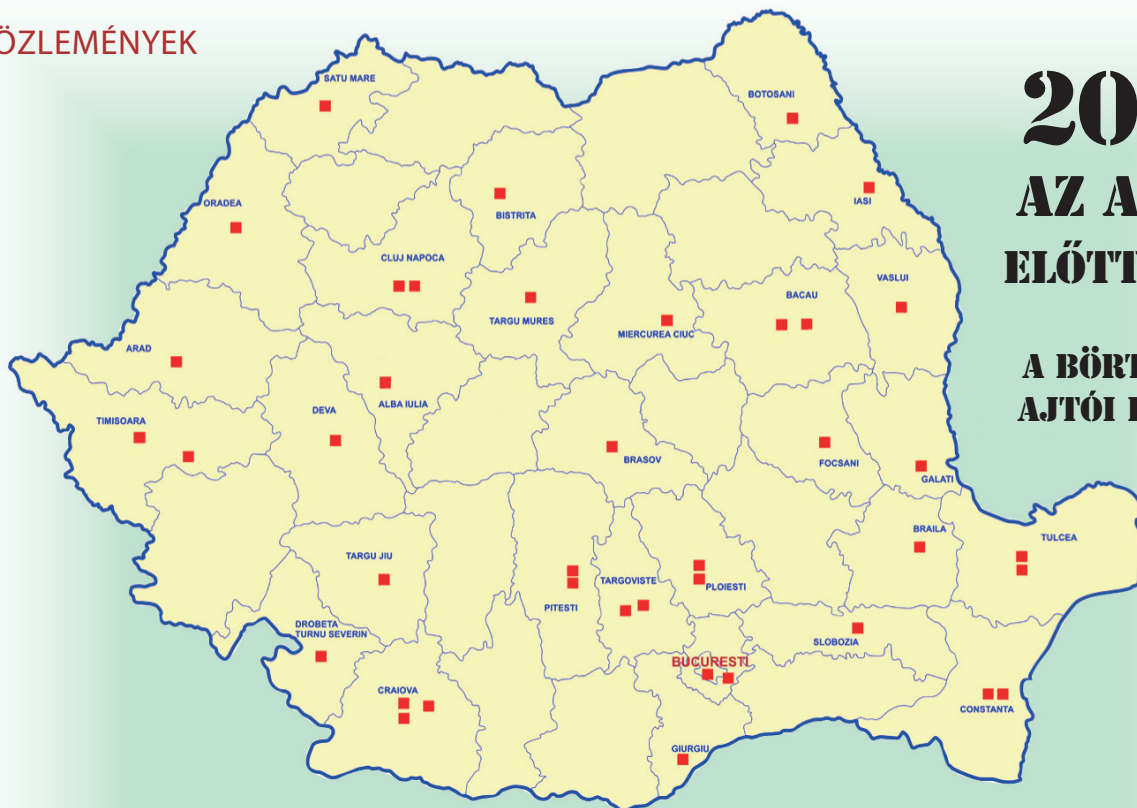
Egy nemrég történt incidens mindannyiunkat gondolkodóba kellene ejtsen. Egy indiai faluban néhány, 2005-ben keresztelkedett adventista, augusztus végén visszatért a hinduizmusra. A keresztények attól féltek, hogy külső kényszer miatt tették meg ezt a lépést,

annak ellenére, hogy ez törvényellenes az országban. Az Asroi nevű faluba kiküldött adventista küldöttség azonban megtudta, hogy a 33 volt adventista a keresztség után rendkívül kevés támogatást érzett a gyülekezet és az egyház részéről. Ugyanakkor, a hindu vezetők folyamatosan foglalkoztak velük és végül sikerült visszahódítaniuk őket.

Többek között, Ng testvér azt is említette, hogy az északi féltekén és Ausztráliában a taglétszám stagnál, míg a déli féltekén, különösen Közép- és Dél-Amerikában, Afrikában és Ázsia déli részén növekszik. Az Észak-Amerikában és Európában tapasztalható enyhe növekedés nagymértékben a déli féltekéről való bevándorlásnak köszönhető.

Info Adventist 696/ 2014. október 17.

■ KÖZLEMÉNYEK

2015 AZ AJTÓ ELŐTT VAN!

A BÖRTÖNÖK AJTÓI ELŐTT!

Romániában 31 016 személy vár arra, hogy valaki a cellája és szíve ajtaján kopogjon.

Nyújts bátorítást, jó szót, kezet, gyógyszert, levelet..., adj ÉLETET!

AZ IGÉBŐL. SZÍVBŐL.

Íratkozz fel önkéntesnek a Humanitárius Börtönmisszióhoz és ments meg valakit az örök élet számára!

„Élet + Egészség” – mindenki folyóirata!.....

Fizess elő az „Élet+Egészség” folyóiratra. Ebben megtalálod a legfrissebb híreket és a leghatékonyabb megoldásokat a következő témakörökben: egészséges életmód; étrend és táplálkozás; a modern civilizáció betegségeinek kockázati tényezői (szív- és érrendszeri betegségek, daganatos megbetegedések, cukorbetegség, elhízás, stb.); családi élet, kapcsolatok, erkölcs, pszichológia.

Az előfizetők között ingyenes életmódkúrát sorsolunk ki a Mezömenesi (50 hely) vagy a Podiș-i (45 hely) Egészségközpontba, melyek valóságos egészség-oázisok, ahol gyakorlatba ültethetjük az „Élet+Egészség” folyóiratban bemutatott elveket és megoldásokat.

Vegyék fel velünk a kapcsolatot a 0213230020 (207 belső) telefonszámon, faxon a 0213230040 számon, vagy e-mailben az abonamente@viațaplussanatate.ro, www.viatasisanatate.ro, címeken.

„Élet+Egészség” – **tanulj meg egészségesen élni!**

■ NYUGVÓRA TÉRT

Cornel Toma .....

Cornel Toma lelkész 1936. március 14. született a Prahova megyei Poienile helységben, Constantin és Aurica Toma öt gyermeke közül a másodikként. Kisgyermek kora óta megismerte a Szentírás igazságait, istenfélelemben nevelkedett és különleges szép jelleme jó illatát környezetében is terjesztette, szülei és szeretett gyülekezete örömére. Gyermekkora gyülekezetében keresztkedvelt és élete végéig hűségesen ragaszkodott ahhoz a közösséghez.

ben szolgálhassa embertársait és Istenhez vezesse őket. Lelkészként Ialomița és Teleorman megye több körzetében szolgált. Utoljára a bukaresti Militari és Cuza-Vodă gyülekezetekben tevékenykedett. 1980–1990 között az Egyházterületek Uniójának tanácsosaként végzett szolgálatot.

Élete egyik legkülönlegesebb eseménye Lucica Alexandru-val kötött házassága volt. Otthonukat három gyermekkel, Valeriu, Adriana, Mihai és két unokával, Valeriu és Ana áldotta meg Isten.

2007-ben feleségével együtt az Amerikai Egyesült Államokba költözött, hogy leányuk közelében tartózkodjanak. Azóta évente hazalátogatott és szülőfalujában támogatta az evangélizációs tevékenységet. Ez év májusában is ezzel a céllal érkezett vissza az országba. Július 23-án, agyvérzés következtében fejezte be földi pályafutását.

A temetés napján, 2014. július 26-án, a gyászoló család mellett jelen voltak lelkész kollégái, valamint testvérek és testvérnők a környező gyülekezetekből. Jelenlétükkel bátorították a családot, ezzel is bizonyítva, mennyire szerették, tisztelték és becsülték azt, aki lelkészüket és barátjuk volt. „Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg mostantól fogva. (...) mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.” (Jel 14:13)

A temetés napján, 2014. július 26-án, a gyászoló család mellett jelen voltak lelkész kollégái, valamint testvérek és testvérnők a környező gyülekezetekből. Jelenlétükkel bátorították a családot, ezzel is bizonyítva, mennyire szerették, tisztelték és becsülték azt, aki lelkészüket és barátjuk volt. „Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg mostantól fogva. (...) mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.” (Jel 14:13)

Orfa Pascu .....

Több mint nyolc évtizede, 1930 nyarán, a Vaslui megyei Poenești községben látta meg a napvilágot Orfa, a Ioan és Măndița Mănzăteanu család harmadik gyermeke. A kislány, testvéreivel – Corneliu, Gheorghită, Cleopatra és Nelu – együtt keresztény elvek szerint nevelkedett.

Orfa Pascu barátaiban kezdte körvonalazni. Ebben a közösségben töltötte serdülő éveit, itt hallotta meg a készíttést az ifjúsági és a jótékonysági szolgálat végzésére. Ugyancsak itt ismerte meg jövőbeli férjét, Năstase Pascu lelkészt, akivel közösen családot alapított és két gyermekük született, Benjamin és Doina.

Orfa Pascu barátaiban nagy része, a testvérek és a testvérnők „Olga néni” neveztek, tisztelték és szerették, többek között azért a csodálatos szolgálatért, amelyet lelkészfeleségként odaadással végzett a Turnu Măgurele-i, Slănic Prahova-i és alexandriai adventista gyülekezetekben. Türelemmel és imádsá-

gos lélekkel viselte az élet nehézségeit és mindig támogatta férjét a szolgálattevésben. A szenvedés őt sem kerülte el, három évvel ezelőtt agyvérzés érte, melynek következtében egyensúlyzavarban szenvedett. Élete utolsó napjait fia, Benjamin lakóhelyéhez közel, egy kolozsvári kórházban töltötte.

2014. augusztus 8-án „Olga néni” megpihent az Úrban. Mindig hűségesen szolgálta Istent és soha nem vesztette el a reményt, hogy az Úr gazdag jutalomban részesíti az Őt szeretőket. Várta a feltámadás hajnalát, amikor szeretett Megváltója visszatér az ég felhőin és egybegyűjti a megváltottakat.

A reménység ügynökei

Tegyük jelen valósággá a jövőt

A cikk eredetileg angol nyelven az Adventist Review folyóirat 2014. június 25-i számában jelent meg.

Rocky¹ gyűlöli a munkáját. A főnöke sem érdeklő igazán. Utálja, hogy minden nap, minden hónapban, évről évre mindig ugyanazt kell tennie. Ezért, hetente egyszer sorsjegyeket vásárol. Szereti elképzelni, hogy egyszer majd övé lesz a főnyeremény, vagy legalább eltalál néhány számot. Egy ideig nem kell dolgozni mennie és keres magának egy jobb munkahelyet. Azonban ha ma nem nyer, semmi baj, a következő héten is lesz sorsolás. Rocky azt hiszi, hogy ez az egyedüli reménye.

Keresztény reménység

Mielőtt Rockyra támadnánk, gondolkodjunk el azon, hogy mi, keresztények, több mint 2000 éve várjuk az „áldott reménységet”. Várjuk azt a napot, amikor Jézus visszatér és véget vet mindannak, ami pokollá teszi életünket: rákbetegség, válás, szegénység, családon belüli erőszak, visszaélések, ittas sofőrök, öngyilkos merénylők. A reménység, hogy ma jobb lesz, mint tegnap volt, segít és erőt ad, hogy újból és újból talpra álljunk, hogy minden reggel felkeljünk az ágyból és eljussunk a holnapig.

A reménység csodálatos dolog. Ez segíti a rabokat, hogy éveken keresztül viseljék a szabadságvesztés büntetését, mert hiszik, hogy a szoda bekövetkezhet és végül kiszabadulnak, hazamehetnek családjukhoz. A reménység segíti a halálos betegségben szenvedőket, hogy bizzanak egy

új csodaszer megjelenésében, vagy abban, hogy egy nap orvosuk olyan kezelést tud ajánlani, amely meggyógyítja őket. A család és a barátok imája csodálatos gyógyulást eredményezhet.

Ki tudja, mit hoz a holnap? Ezért, mi reménykedünk.

Amikor a remény kudarcba fullad

A reménységnek azonban két arca van. A bölcs így fogalmaz: „A halogatott reménység beteggé teszi a szívet; de a megadatott kívánság életnek fája.” (Péld 13:12).

Sajnálatos módon számtalan olyan eset van, amikor a reménység is hiábavaló. Megtörténhet, hogy egy közeli ismerősünk meghal, egy házasság romba dől, egy vállalkozás csődbe megy. És mégis, az élet megy tovább.

Legyünk realisták: nem teljesül minden reményünk és nem válik valóra minden álmunk. Nem ebben az életben. És akkor? Essünk kétségbe? Mondjunk le mindenről, dugjuk a fejünk a homokba és lesz, ami lesz?

Királyok második könyvének 7. fejezetében egy érdekes történetet olvashatunk, amely tartalmazza a reménység, a kétségbeesés és az újraéledt reménység minden elemét. Biztos vagyok benne, hogy emlékeztek, miről is van szó. Samária ostrom alatt volt. Az ostrom az ellenesség meghódításának egyik legkevésbé költséges módja volt. Nem kellett mást tenni, mint körbevenni a várost, megtiltani a ki- és bemenetelt és várni, hogy az éhség és a szomjúság megtizedelje a lakosságot. Végül az ilyen városok harc nélkül megadták magukat.

Az történt, hogy négy embert elűztek a városból. Mit vétettek? Leprások voltak. Az ókori izraeli felfogás szerint a leprások nem érintkezhetek a társadalom többi tagjával, nehogy másokat is megfertőzzenek a szörnyű kórral. Ez a négy leprás egyféle élőhalott volt. A barátok és a család jóindulatára szorultak az élelem tekintetében, azonban velük sem lehetett szorosabb kapcsolatuk. Ezenkívül a kor felfogásának azon tudatában éltek, hogy betegségük Isten haragjának jele. Ha valaki megbetegedett, azt jelentette, hogy valamilyen formában megharagította Istent. A szigorú megszorítások miatt, a legtöbb ember azt gondolta, hogy a lepra a legkeményebb mennyei büntetés.

Íme, itt a négy sorstárs. A városban tomboló éhség őket is érintette. Feltették tehát a kérdést: „Miért maradunk itt, hogy meghaljunk éhen? Ha azt határozzuk is, hogy bemegyünk a városba, ott is ínség van, és akkor ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor itt halunk meg; jertek el azért, szökjünk el a Siriabeliek táborába, ha meghagyják életünket, élünk, ha megölnek, meghalunk.” (3-4. versek)

Érvelésük érthető: az éhhalálon kívül egyetlen kilátásuk az volt, hogy irtalmat kérjenek ellenségeiktől. Ez akár életükbe is kerülhetett, de ez volt egyetlen reményük. Estefelé a négy férfi bement a szíriai táborba. A leprások nem tudták, hogy a nap folyamán „a Siriabeliek tábora szekerek zörgését és lovak dobogását, és nagy sereg robogását hallotta” (6. vers) „És felkelvén elfutának alkonyatkor, és elhagyák mind sátoraikat, mind lovaikat, mind szamaraikat, amint a tábor volt, és elfutának, csakhogy életüket megmenthessék. Mikor azért e bélpoklosok a tábor széléhez értek, bemenvén egy sátorba, evének és ivának, és elvivének onnét ezüstöt, aranyat és ruhákat.” (7-8. versek)

A fentiekben a nyereségekről beszéltünk. Néhány perce még az éhhalál küszöbén voltak, most pedig elképzeltetlenül gazdagok. Miután kedvükre ettek-ittak és némi aranyat és ezüstöt félretettek, eszükbe jutott, hogy miért is vannak ott: néhány kilométerrel arrébb, a városban éheznek az emberek. „És monda egyik a másíknak: Nem igazán cselekszünk: ez a mai nap örömondás napja, ha mi hallgatunk, és a virradatot megvárjuk, büntetés ér bennünket; most azért jertek és menjünk el, és mondjuk meg a király házában.” (9. vers)

Ez a négy, még mindig gyógyíthatatlan betegségben szenvedő férfi egyszerre hőssé vált. Semmit nem tettek, amivel a szíriaiakat megfélemlítették volna, hanem a reménység és a felszabadulás üzenetével felfegyverkezve tértek vissza a városba és a reménység szétáradt a lakosság körében. Isten felhasználta őket, mint nagyköveket, mint a reménység ügynökeit.

A csüggedés ellenszere

Ha a világnak valamikor szüksége volt a reménység ügynökeire, akkor az az idő most van. A körülöttünk élő emberek reményvesztettek és csüggedtek. Kétségbeesésről tanúskodik az a sok merénylet, a bevásárlóközpontokban, iskolákban, színházakban és templomokban való céltalan, véletlenszerű lövöldözés, amelyekről egyre gyakrabban hallunk. A csüggedés sok esetben a

vallási és politikai erőszakban nyilvánul meg. Tüneteit felfedezhetjük az élvezetek hajhászásában, a féktelen mulatozásban, a vagyonszerzésben.

A legtöbb esetben úgy gondoljuk, hogy azok, akikkel kapcsolatba kerülünk, keresik azt az üzenetet, amely megingassa a hagyományok követését és visszatérítse őket a Bibliához. Tulajdonképpen, az emberek lehet, hogy nem a hitalapelveket keresik, hanem olyan lelki dolgokkal kapcsolatos gondolatokat, melyek segítségével talpon maradhatnak napjaink nehézségei közepette. Létezik Isten? Vajon érdekli-e Őt a sorom? Hol van Ő, amikor szükségem van Rá? Barátainknak és szomszédainknak nem föltétlenül bibliatanulmányokra van szüksége (habár időnként ezt is igénylik). Ők bizonyítékokat keresnek, amelybe reményüket lehorgonyozzák. Őket keresnek, amiért reggel felkeljenek és indítékot, hogy továbblépjenek.

2007 óta a CNN televízió sugároz egy műsort: „Hősök – egyszerű emberek, akik megváltoztatják a világot.” Tíz személyt jelöltek és mutattak be egy díszelőadásra New Yorkban, mások megmentéséért tett erőfeszítéseikért. 2013-ban, a CNN által jelölt hősök a következők voltak:

Richard Nares. 2000-ben Richard Nares elveszítette a fiát, aki rákbetegségben hunyt el. Amikor a 3 éves kisgyereknél felfedezték a vérrákot, Richard és családja bekerültek a véranalízisek, a sugárkezelések, a kórházak végeláthatatlan körforgásába. Szerencsére, a Nares család kiváltságos helyzetben volt olyan szempontból, hogy rugalmas munkaprogramjuk és megértő főnökeik voltak. Azonban találtak olyan családokkal, akik hozzájuk hasonló gondokkal küzdöttek, de nem élvezték ugyanazt a támogatást. Voltak közöttük egyedülálló, gépkocsival nem rendelkező édesanyák és édesapák, szigorú munkahelyekkel. Ezek a családok csak nagy nehézségek árán tudták megoldani gyerekeik kórházba szállítását. Miután gyermekük, Emilio elhunyt, az édesapa felajánlotta, hogy önkéntesként besegít a kórházban és vállalta a beteg gyermekek szállítását. „Naponta bejártam a várost és összegyűjtöttem a rászoruló családokat” – mondta az apa. Nemsokára annyira megnövekedett az igénylők száma, hogy Richard megszervezte az Emilio Nares Alapítványt. A jelenben az alapítvány több mint 2.500 utat tesz meg évente, amely meghaladja a 112.000 km-t. Ezzel segítik azokat a családokat, akik halálos beteg gyermekük miatt kerültek kétségbeesett helyzetbe.² Richard Nares a reménység egyik ügynöke.

Danielle Gletow. Danielle Gletow 2008 óta az One Simple Wish (Egy egyszerű kívánság) elnevezésű non-profit szervezet szíve-lelke. A szervezet állami gondozásban levő gyermekek vágyainak beteljesítését tűzte ki céljául. Az A.E.Á. több mint 40 államában tevékenykednek. Ronald Henning kívánsága az volt, hogy kapjon egy ünneplő ruhát, amelyben részt vehessen egy rokona temetésén. Kérését a szociális gondozó „lényegtelennek” minősítette. A szervezet segítségével azonban egy névtelen adományozó felajánlotta a ruha megvásárlásához szükséges összeget. „Vásároltam magamnak egy ünneplő öltönyt és elmehettem a temetésre” – mondta a gyermek. Danielle és férje, Joe 2006 óta nevelőszülők. Az A.E.Á. Egészségi Minisztériumának közleménye szerint az országban több mint 400.000 gyermek él gyermekotthonokban, árvaházakban vagy nevelőszülőknél.

„Ők egyedi gyerekek, akiknek személyes vágyaik, egyéni személyiségük van. Nekik is vannak szükségleteik, örömeik és kellemetlenségeik” – mondta Danielle. Egyes kívánságok annyira egyszerűek és annyira könnyű ezeket kielégíteni. Például egy gyerek azt kérte, hogy beiratkozhasson karate tanfolyamokra. Egy másik pedig, hogy egyik rokonát elvigyék az iskolai évvizáró ünnepélyre. Danielle megfigyelte, hogy: „ezek az apró dolgok hatalmas változást eredményeznek egy olyan gyerek életében, aki eddig csak azt kérdezgette magától, hogy törődik-e valaki vele, hogy fontos-e valaki számára.”³

Danielle Gletow a reménység ügynöke.

Georges Bwelle. Az OMS felmérése szerint Kamerunban 5.000 emberre jut egyetlen orvos (ezzel szemben az A.E.Á.-ban 413 emberre jut egy orvos).

1981-ben Georges Bwelle édesapja egy autóbaleset következtében eltörte a karját. A seb hamarosan megfertőződött és a fertőzés az agyát is megtámadta. „Ha lett volna pénzünk, átszállítottam volna egy másik országba” – mondta Georges. Ezzel ellentétben azonban éveken keresztül hordozta édesapját túlsúlyos kórházakba, remélve, hogy végül találnak egy gyógymódot. „Felkelhetsz reggel 5-kor, rohanhatsz a kórházba, remélve, hogy talán az első leszel, de akkor sem leszel az.”

Miután Georges édesapja meghalt és ő éveken keresztül tanúja volt számos embertársa szenvedésének, beiratkozott az orvosi egyetemre és sebészi pályát választott. Lefektette egy non-profit szervezet, az ASCOVIME alapjait, amely ingyenes or-

vosi ellátást és tájékoztatást nyújt Kamerun és a környező országok szegény lakosságának. Majdnem minden pénteken Georges és még 30 társa felpakolják és felkötözik az orvosi felszerelést az autó csomagtartójára és nehézkes utakon haladva bejárják a szegény falvakat, enyhítve a betegek szenvedéseit. 2008 óta Bwelle és csapata mintegy 32.000 embert kezelt önkéntesen. Egyesek közülük akár 60 km utat kellett volna gyalog megtegyenek, hogy a legközelebbi orvosi rendelőhöz eljussanak. A meggyógyult betegek egyike, amikor újra munkába állhatott, ezt mondta: „Ez megváltoztatja jövőmet és a családom jövőjét.” „Nagyon boldog vagyok, amikor ezt a munkát végzem. Az emberek újra mosolyognak, enyhíthetem fájdalmaikat. Ezért teszem ezt” – mondta Bwelle.

Georges Bwelle⁴ a reménység egyik ügynöke.

Csak mondj igent

Mint mozgalom, több mint 150 éve (a keresztények általában pedig ennél sokkal régebbtől) várjuk az „áldott reménységet”. Sajnálatos módon azonban egyesek számára a türelmes várakozás annyit tesz, hogy bizonyos teológiai elveket valának és megpróbálják távol tartani magukat a társadalom erkölcsi kórokozóitól. Általában ezt úgy érhetjük el, hogy visszavonulunk, elszigetelődünk a világtól, bezárkózunk az elvi tisztaság csigaházába és reménykedünk, hogy méltónak találhatunk, amikor Jézus visszatér.

Azonban azon túl, hogy karba tett kézzel reménykedünk, hogy Jézus minél hamarabb eljön, mielőtt megöregednénk, mielőtt rákbetegséget kapnánk vagy mielőtt szeretteink is bármilyen tragédiákat átélnének, még létezik az a fajta reménység, amely nekigyürkőzik és keresi az alkalmat, hogy reményt öntsön oda, ahol ez hiányzik a legjobban. Richard Nares tudja, mit jelent rákbetegség miatt elveszíteni egy kisgyereket, ezért minden erőfeszítést megtesz, hogy reményt öntsön a betegek és családjuk lelkébe, akik minden biztató jelbe kétségbeesetten belekapaszkodnak. Ezért Danielle Gletow és alapítványa olyan csodálatos áldás a nevelőszülőknél és gyermekotthonokban nevelkedő kicsik számára. Ő tudja, hogy azok a gyermekek egyik házból a másikba, egyik családból a másikba kerülnek, hol jobb, hol rosszabb körülmények között hányódnak. Azonban egyetlen kívánságuk beteljesítése elegendő lehet, hogy felnőtt korukig bizalommal töltsék el őket. Georges Bwelle olyan környezetben nőtt fel, ahol az antibiotikumok és a fertőtlenítők csak a kiváltságosok számára voltak elérhetőek. Ebben a környezetben az enyhébb sebek

és betegségek is komoly szövődményekkel jártak és akár halálos kimenetelűek is lehettek. Ezért felpakolja autóját gyógyszerekkel és orvosi felszerelésekkel és megkeresi a szegényeket, betegeket és elnyomottakat.

Mi többek vagyunk a reménység népénél. Isten azt szeretné, hogy a remény ügynökei, hírnökei legyünk. Mi a különbség? A különbség a látás és a cselekvés, a megértés és a megoldás között van. Ennek szépsége abban rejlik, hogy bárhol élünk is, mindenkor lehetünk a reménység ügynökei. Ahol ti éltek vannak hajléktalanok? Készíthetünk nekik ételt. Vannak olyan gyerekek, akik iskola után nincs hova menjenek? Felajánlhatjuk, hogy elvisszük őket a könyvtárba, egy olvasóterembe, ahol megvárhatják szüleiket. Vannak idősök, akik nem tudnak egyedül sétálni? Felajánlhatjuk, hogy elvisszük őket bevásárolni. „Szerencsére” nem szükséges túlságosan sokat keresgelnünk azokat a szervezeteket, amelyeknek önkéntes munkásokra van szükségük ilyen és ehhez hasonló tevékenységekre. Nem szükséges saját alapítványt nyitnunk. Heti néhány óra önkéntes munka is erőteljes üzenetet közvetítené szomszédainknak: az adventisták a reménység ügynökei. Reményt ébresztve a kétségbeesés szakadéka szélén remegők szívébe, mondhatjuk: „Igen, Istent érdekli a sorsod. Igen, Ő egy csodálatos tervet készített számunkra. A szenvedő világ közepette mi itt állunk, a reménység küldötteiként, hogy segítsünk a terhek viselésében és visszatükrözzük Isten szeretetét.”

Mint a reménység ügynökei, akik várjuk Jézus visszatérését, annyira el leszünk foglalva azzal, hogy reményt öntsünk mások szívébe, hogy nem is vesszük észre, ha „halogatja még az én uram a hazajövetelt” (lásd: Mt 24:48). Amikor Ő eljön, találjon munkában bennünket. Végezzük azt, amit Ő elvár tőlünk, legyünk a reménység ügynökei.

Nincs ennél jobb példakép

Senki nem volt jobb ügynöke a reménységnek, mint Jézus Krisztus. A reménytelen esetekre szakosodott. A betegek, a vakok, a bénák meglátták Jézusban azt, aki reménységet hoz életükbe. Olvassátok el figyelmesen a következő részt, melyben Máté evangélista Ézsaiást idézve mutatja be Jézust: „Ímé az én szolgám, akit választottam; az én szerelmesem, akiben az én lelkem kedvét lelé; lelkemet adom ő belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak. Nem verseng, és nem kiált; az utcákon senki nem hallja szavát. A megrepesztett nádat nem törí el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mígnem diadalomra viszi az ítéletet. És az ő nevében reménykednek majd a pogányok.” (Mt 12:18-21).

Jézus nem volt közömbös a reménytelenekkel szemben. Nem csukta be a szemét a körülötte levő szenvedések előtt. Tulajdonképpen Ő kimondottan azokra összpontosított, akik a kétségbeesés szélén álltak. Jézus tölthette volna idejét teológiai értekezésekkel vagy elvi kérdések boncolgatásával. Időnként voltak is ilyen jellegű beszélgetései. Ő azonban elsősorban a cselekedetek embere, a reménység ügynöke volt. Ezért „az Ő nevében reménykednek majd a pogányok”.

Mindannyian, akik Jézus tanítványai vagyunk, abban az örömteli kiváltságban részesültünk, hogy a reménység ügynökei lehetünk. Csatlakozunk Hozzá a reménység terjesztésében. ■

1. Elképzelt történet.
2. cnn.com/2013/05/02/health/cnnheroes-narescancerides/index.html.
3. cnn.com/2013/03/07/us/cnnheroes-gletow-fosterwishes/index.html.
4. cnn.com/2013/08/01/world/Africa/cnnheroesbellecameroon-doctor/index.html.

Stephen Chavez
az Adventist Review
társ-szerkesztője

A romániai Hetednapi Egyház Egyházterületi Közösségének tervezete a 2014–2019 időszakra

Mottó: Kelj fel! Világíts! Krisztus jön!

BEVEZETŐ

„A Megváltó közeli visszatérésének hirdetéséhez lelki, szerkezeti és szervezési hozzáállásra van szükség. Csak azok számára létezik kedvező szélirány, akik tudják, merre tartanak. Nagyon fontos szervezeten, tervszerűen és célirányosan dolgozni.” (Evangélizálás, 94/1. old.) „Sajnálatos dolog cél nélkül felvállalni egy munkát, bármilyen jellegű tevékenységről legyen is szó. Fokozottan érvényes ez Isten munkájára.” (Evangélizálás, 94/2. old.) „Imában, alázatosan várjuk a Szentlélek erejét, amely teljességre juttatja az Ő terveit. Tudjuk, hogy csak az ajándékok sokrétűségének felhasználása vezet sokrétű tevékenységhez, valamint azt is, hogy ugyanaz az Isten munkálja ezt mindannyiunkban.” (Evangélizálás, 99/3. old)

SZEMLÉLETMÓD

Az Egyház, tagjai által él a bibliai igazság fényében, *szenvedélyesen hirdetve a Megváltó üdvözítő kegyelmének és közeli visszajövetelének jó hírét.*

MISSZIÓ-VALLOMÁS

A romániai Hetednapi Adventista Egyház küldetése örömmel vallani „az örök Evangéliumot minden nemzetségnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek” (lásd: Jel 14:6) annak érdekében, hogy felkészítsék a népet Jézus Krisztus második eljövételére.

ALAPVETŐ ÉRTÉKEK

➤ SZERETET

Az emberek iránti szeretet Isten szeretetének földi megnyilvánulási formája. A dicsőség fejedelme azért lett egygé velünk, hogy elültesse szívünkbe ezt a szeretetet és egyetlen nagy család tagjaivá forrjunk össze Benne. Amikor beteljesednek búcsúzásakor mondott szavai, hogy „*úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket*” (lásd: Jn 15:12), amikor mi is úgy szeretjük majd a világot, ahogyan Ő szeretett, akkor a mi szempontunkból beteljesedik az Ő küldetése. Készen állunk a mennyre, mert a menny szívünkbe költözött (Jézus élete, 641/3. old).

➤ EGYSÉG

Isten a jóakarát, a könyörületes és a szeretet megtestesítője. Akik valóban Hozzá tartoznak, nem lehetnek ellentmondásos viszonyban egymással. Ha a Szentlélek uralja a szívet, akkor ott összhang, szeretet és egység születik. Ennek ellentéte Sátán gyermekeinek életében fedezhető fel. Az irigység, az összetűzések és a féltékenység sítása az ő munkája. Az én Uramnak nevében kérdezem azoktól, akik Krisztus követőinek vallják magukat: „Milyen gyümölcsöt terem életetek?” (Tanácsok a szülőknek, oktatóknak és tanulóknak, 78. old).

➤ ÉLETMINŐSÉG

Isten akarata az, hogy minden, önmagát hívőnek valló ember tökéletesítse jellemét a mennyei példához igazodva. Krisztusnak a Szentírásban kinyilatkoztatott jellemét tanulmányozva, az Ő erényeit gyakorolva a hívők élete megváltozik és ugyanolyan jóságról és könyörületeségről tesznek bizonyosságot, mint Jézus. Krisztus önmegtartó, önfeláldozó munkája kifejleszti a hétköznapiakban a szeretet által munkálkodó hitet és megtisztítja a lelket (Tanácsok a szülőknek, oktatóknak és tanulóknak, 229. old.).

➤ EREDETISÉG

Minden, az emberek által keresett, értékelt és gyakorolt dolog közül Isten szemében a tiszta szív és a békés, meglegedett hozzáállás a legértékesebb (Bizonyágtételek, 4. kötet, 559. old.).

➤ HOZZÁÉRTÉS

A megtértek naponta bizonyítják, hogy nem személyes érdek vagy nyereség reményében használják ismereteiket. Felismerik, hogy a mennyei gondviselés nyújtotta számukra ezeket a lehetőségeket, hogy Isten eszközeiként szolgálhassák Őt és minőségi munkát végezzenek (*Bizonyságtételek*, 7. kötet, 199. old.)

ÉRTÉKREND

- lelki és elvi megerősödés a szolgálat céljára
- oktatás, ifjúság és család
- a gyülekezet növekedése

CÉLOK ÉS TERVEK

1. **A személyes áhítat fontosságának hangsúlyozása és az adventista életforma újraelélesztése**
  - az adventista előírások forrásanyagának összegyűjtése a jelen kor igényeinek megfelelően
  - összejövetelek szervezése (kerületi, területi, egyházterületi és uniós szinten) az áhítat lelkületének felélesztésére
  - a személyes áhítat és az adventista életforma hangsúlyozása a gyülekezeti programok minden területén.
2. **A gyülekezet tagjainak bevonása a személyes szolgálatba a lelki ajándékok függvényében, missziós tervek kidolgozása a nagyvárosokban és a fehér területeken, új gyülekezetek alapítása**
  - vezetőképző tanfolyamok szervezése presbiterek, fiatalok, különböző tisztségviselők és szolgálattelvők részére
  - az új tagok foglalkoztatása egy tanítvány-sági program keretén belül
  - befolyási övezetek szervezése egyházterületi szinten
  - új gyülekezetek alapítása
  - anyagi segítség beszerzése az új gyülekezetek alapítása érdekében
  - misszionáriusképzés
3. **A lelkészi testület szakmai képzése, a pástorációs kerületek újraszervezése a gyülekezetek szükségleteinek függvényében**
  - az Egyház alkalmazottai tevékenységének objektív ellenőrzési rendszere
4. **Az adventista oktatási rendszer fejlesztése és az ifjúsági tevékenység fellendítése az Egyház megfiatalítása érdekében**
  - a 13-35 év közötti tagok létszámának növelése
  - új iskolák létesítésének támogatása (az Unió részleges támogatásával minden egyházterületi iskola számára)
  - alternatív adventista oktatási rendszer kidolgozása (tervezés-kivitelezés: 5-10 év)
  - a családok és a gyermekek oktatása, tanítása és nevelése a bibliai értékek és a Próféta-ság Lelke tanácsainak fényében
5. **Az internetes misszió kifejlesztése**
  - a világhálót kedvelő és használó személyek számára egy internetes missziós program megtervezése és kidolgozása
  - az egyházi intézmények és a gyülekezetek programjának hirdetése az interneten
  - az internetes missziózás forrásanyagának összegzése
6. **Egy pro-aktív kommunikációs rendszer kifejlesztése**
  - gyors, adventista szellemben történő válaszadás a világ eseményeire
  - belső kommunikációs rendszer kiépítése, melynek célja, hogy minden adat időben az érdekeltek tudomására jusson
  - szociális programok szorgalmazása az egyház küldetésének és szolgálatának kiegészítéseképpen
7. **Az osztályok közötti együttműködés az Unió terveinek előterjesztése és kivitelezése érdekében**

FELHÍVÁS

Érezzük azt a sürgető felhívást, hogy szóljunk a néphez és hangsúlyozzuk a lelkek megmentéséért tett erőfeszítések megsokszorozását. Nagyobb hitre van szükségünk ahhoz, hogy örvendezhessünk az elmondott imák és a befektetett munka gyümölcsseinek. Istennek szüksége van rád. Egyetlen szikra egy egész várost lángra lobbanthat. Ne várd mások bekapcsolódását, hanem válaszolj te elsőként annak hívására, Aki meghalt érted. ■

Vigyünk reményt minden otthonba

Könyvevangélisták kongresszusa

Ellen White az őszhöz hasonlította a könyvevangélista munkát, amikor a lehullott levelek hatalmas szőnyegként borítják a földet. Ezért nem is találhattunk volna egy megfelelőbb évszakot az Inter-európai Divízió Könyvevangélista Kongresszusának megszervezésére. A szeptemberi hónap első négy napján divízióink több száz könyvevangélistája gyűlt össze a közösségi szellem ápolására, kölcsönös indoklásra és bátorításra a cernicai Adventista Teológiai Intézet kampuszában.

A lelki táplálékot lelkes, odaszentelt életű, a könyvekkel való evangélizálásban sok tapasztalattal rendelkező meghívottak továbbították a hallgatóságnak. A Generál Konferencia részéről Howard Faigao testvér, az irodalomért felelős osztály vezetője és Wilmar Hirle testvér, a fent említett osztály segédvezetője érkezett a kongresszusra. A Divízió üzenetét Gabriel Maurer testvér az Irodalom és Kiadványok osztály vezetője és a Divízió titkára, valamint Paolo Benini a Személyes Szolgálat Osztály vezetője, közvetítette. A Román Uniót az Irodalom és Kiadványok Osztály vezetője Ioan Câmpian Tatar testvér és Iacob Pop testvér képviselte.

Azok, akik legalább egy alkalommal részt vettek már egy könyvevangélista összejövetelen, soha nem felejtik el azt a csodálatos lelki légkört amelyet az Evangélium ezen munkásai magukkal hoznak. Nem felejtik el azt a nyitottságot sem, amellyel a vendégeket fogadják, sem azokat a csodálatos tapasztalatokat, amelyeket megosztanak hallgatóikkal Isten dicsőségére.

Siker és kudarc a könyvevangélizálásban

A romániai Hetednap Adventista Egyház kezdetének mozgatórugója a könyvevangélista szolgálat volt. Az egyház teljes egészét úgy szervezték és építették fel, hogy ennek keretén belül minden tagnak lehetősége adódjon legkevesebb évente egy alkalommal könyvevangélista munkát végezni.

A jelenben a könyvevangélista szolgálat már nem annyira keresett és óhajtott feladat az egyházban. A könyvevangélisták csodálatos tapasztalatai hasonlóak a drágagyöngyhöz, vagyis a hosszai várakozás, az imádkozás, a bátorság és a hit eredményeképpen születnek meg. Nem mindenki

hajlandó egy olyan életformát felvállalni, amely teljes mértékben a hitre támaszkodik: hinni a megnyíló ajtóknak, hinni a betegek gyógyulásában, hinni a mindennapi kenyérben.

A sikeres könyvevangélista a következő jellemvonásokkal rendelkezik:

a) Boldog. Boldogsága abból ered, hogy bízik Istenben, aki elküldte őt és akit ő képvisel az emberek előtt. A boldogtalan könyvevangélista panaszkodik a nehéz munkafeltételek miatt, az emberek irányából jövő visszautasításra és nem az isteni hívásra összpontosít.

b) Dolgozik. A nehéz, fáradhatatlan munka része a könyvevangélisták sikerének. A sikertelen könyvevangélisták csak annyit dolgoznak, amennyi feltétlenül szükséges, csak akkor dolgoznak, ha hátulról folyton ösztönzik vagy kényszerítik őket erre.

c) Ösztönzés. A könyvevangélista mindig talál új erőforrásokat és indítékokat az előrehaladásra. Mindig újabb és újabb határokat szab önmagának, mindig újabb célok megvalósítására törekszik. Nem csügged el, amikor visszautasításba ütközik és nem panaszkodik, ha kevesebb ajtó nyílik meg előtte, mint munkatársai előtt.

d) Célokkal rendelkezik. A sikeres könyvevangélista magas célokat tűz ki maga elé. És nemcsak megfogalmazza, hanem következetesen arra törekszik, hogy megvalósítsa azokat. A sikertelenség azonban akkor következik be, amikor csak találmásra végzik a munkát, előzetes tervezés és előre meghatározott irányvonal nélkül.

e) Alkalmazkodik. A könyvevangélizálás dinamikus tevékenység. A mai körülmények nagymértékben különböznek a tegnapi igényektől, holnap pedig újabb kihívásokkal kell szembenézni. Ezért a könyvevangélistának jobb alkalmazkodási képességre van szüksége, mint a más területen dolgozó szakembereknek.

f) Rendelkezik a Szentlélekkel. A könyvevangélizálás nem könyvosztás. Könyvevangélistának lenni annyit tesz, mint a Menny nagyköveteként élni egy ellenséges világban. A legjobb döntések meghozatala, a legbölcsebb gondolatok megfogalmazása és a legmegfelelőbb hozzáállás tanúsítása érdekében a könyvevangélistának szüksége van a Szentlélek vezetésére.

Vészjelzés

Az eddigi jelentések közül a legörvendetesebb az a tény, hogy a 2012–2013-as évben több mint 145 millió *Nagy Küzdelem* című könyv került kiostásra különböző megjelenési formákban a világ minden táján. Adventisták milliói csatlakoztak ehhez a munkához. Örömmel tapasztaltuk, hogy országunkban is sikeresen zajlott ez a tevékenység.

Sajnálatos módon azonban egyre kevesebben érdeklődnek a könyvekkel való missziós munkája iránt. Az Inter-európai Divízióban nagyon kevés a könyvevangélisták száma. Németországban, Franciaországban, Olaszországban egyáltalán nem létezik ez a munkamódszer. Spanyolországban, Svájcban, Ausztriában és Portugáliában csak néhányan fejtenek ki ilyen irányú tevékenységet. Bulgáriában egy szép, 25 tagot számláló csoport működik. Románia az élen áll ezen a téren, mert országunkban mintegy 180 könyvevangélista tevékenykedik. Amikor másokhoz hasonlítjuk magunkat, ez nagy számnak tűnik. Amikor azonban arra gondolunk, hogy a több mint 400 könyvevangélistából ennyien maradtak, és hogy a dolgozók száma évről évre egyre csökken, rádöbbenünk, hogy a könyvevangélizálás országunkban is hiányosan működik.

„Vigyünk reményt minden otthonba!”

Vannak ragyogó kilátások is. A kongresszus mottóját – „Vigyünk reményt minden otthonba!” – minden résztvevő örömmel vállalta fel. Olyan tervezetek kerültek bemutatásra, melyek keretén belül minden arra vágyó kivetheti részét ebből a nemes munkából. Könyvevangélistaként lehet teljes munkaidőben vagy részmunkaidőben is szerződni. Azok, akik nem tudják felvállalni ezt a munkamódszert, beiratkozhatnak a „Student valdenz” vagy az „Egy évig valdens” programokba. Nagy sikernek örvendenek az ifjak körében. A lelkészek számára is létezik ehhez hasonló tevékenység, a „Pastor valdenz”, melynek keretén belül a lelkész és a könyvevangélista egy csapatot alkotva közvetíti az Evangéliumot az embereknek.

Az elfoglalt, rohanó keresztény számára, aki azonban még él a misszió vágya, ez alkalommal bemutatták a GLOW (Give Light to Our World – Nyújts világosságot világunknak) szórólapot, melyben értékes információkat találunk az Adventista Egyházzal, a megváltásról, a helyes életmódról stb. Amint a gyülekezetek rendelkezésére bocsátják ezeket a füzetecskéket, minden héten vegyünk magunkhoz néhányat. Elférnek a női kistáskákban vagy az autó kesztyűtartójában

és bármikor felkínálhatjuk egy olyan személynek, akivel a nap folyamán kapcsolatba kerülünk.

A kegyelem bizonyágtétele

Az esemény legmeghatóbb pillanata a tapasztalatok megosztása volt. Fiatalok, idősök, különböző korosztályokhoz tartozó lelkes könyvevangélisták bizonyították, hogy ezt a munkát bárki végezheti.

Az egyik legmegindítóbb annak a két fiatal lánynak a vallomása volt, az egyik katolikus, a másik ortodox, akik részt vettek a „Student valdenz” programban. Ott szerzett tapasztalataik, a szolgálatra való vágyakozásuk, odaadásuk, határozottságuk minden adventista fiatal meghatározó jellemvonása kellene legyen.

A legidősebb európai könyvevangélista egy svájci testvérnő. Ő 1959 augusztusában csatlakozott ehhez a munkához. Édesanyja is könyvevangélista volt, és azzal a vágygal nőtt fel, hogy ő is az irodalom továbbítása által szolgálja az Urat. Annak ellenére, hogy 55 éve dolgozik, határozottan vallotta, hogy amennyiben újra pályát kellene választania, ugyanezt választaná. Jelenleg 75 éves, még mindig rendületlenül és kitartóan dolgozik és komoly elhatározása, hogy ameddig lábra tud állni nem mond le erről.

Annak ellenére, hogy ez a tevékenység volt a romániai adventizmus alapja, a kommunizmus időszakában nem lehetett könyvekkel missziózni. 1989 után azonban újrakezdődött ez a szolgálat és vannak közöttünk olyan személyek, akik 15, 20 vagy 25 éve végzik fáradhatatlanul ezt a feladatot.

Kívánjuk, hogy Isten áldja meg azokat, akik ebben a mennyei munkában fáradoznak. Azt, hogy a könyvek által hány lélek menekül meg a tűznek tavától, csak a Mennyben tudjuk meg.

Ha te is szíveden viseled az emberek megváltásának kérdését, ha szeretnél tenni valamit Istenért, vedd fel a kapcsolatot lelkészeddel vagy az Egyházterület valamelyik szolgálattevőjével. Az ifjúsági programokkal kapcsolatos további információkat a <http://www.studentvaldenz.ro/honlapon> olvashatsz. ■

Kegyes egybeesés

Körkép az imádat ébredéséről és reformjáról

Egy férfi és egy nő megálltak egy étteremnél, hogy valami ennivalót rendeljenek maguknak, melyet később szerettek volna elfogyasztani. Amikor néhány óra elteltével egy parkban a padon ülve kibontották a csomagot, legnagyobb meglepetésükre étel helyett hatalmas pénzüsszegt találtak a dobozban. Tévedésből azt a csomagot adták át nekik, amely az aznapi teljes bevételt tartalmazta. Visszatértek és visszaszolgáltatták a csomagot. A vendéglő tulajdonosa azonnal felajánlotta, hogy kihívja a helyi televíziós stábot, hogy egy interjúban kiemeljék becsületességüket, azonban a férfi odasúgta az igazgatónak: „Kérem, ne tegye. A mellettem álló hölgy nem a feleségem.”

Ha becsületességről, gerincességéről szeretnénk beszélni, ne feledkezzünk meg arról, hogy ugyanezt a helyzetet ismételjük meg minden alkalommal, amikor egymással összeegyeztethetetlen, nem megfelelő dolgokat teszünk: „Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen.” (Mt 23:26).

„Amikor a tisztítás belülről kezdődik, az külsőleg is láthatóvá válik.”¹

„A Magasságos Isten neve legyen áldott a hívők gyülekezetében. Mindazok, akik élő kapcsolatban vannak Vele, tanúként kellene álljanak Előtte, megvallva szeretetét, kegyelmességét és jóságát. Szavaik legyenek őszinték, egyszerűek, komolyak, értelmesek, olyan szívből fakadóak, amelyben lángol az Isten iránti szeretet. Ajkukat szentelje meg az Ő dicsősége, hogy

mindenki előtt ismertté tegyék az Ő irgalmasságát nem csak a szentek, hanem mindenki irányában... Az emberi értelem bölcsességet nyer, amikor a Láthatatlanra tekint fel. Amikor a sziklákat rendítő szél és vihar után felhangzik a halk suttogás, akkor mindenki takarja el az arcát, mert Isten közel van. Rejtőzzünk el Jézus Krisztusban, mivel Ő a mi menedékünk.”²

Reform és ima

Valaki, aki őszintén óhajtja az Isten iránti tisztelet és imádat reformját, átadott nekem egy írott tanulmányt ezzel kapcsolatban. Ebből találtam ki az alábbi gondolatokat. Az említett idézetek azonban az imádat kérdését sokkal tágabb keretek között tárgyalják, mint egyszerűen az imádkozáskor felvett helyes testtartás leszögezése. Ahelyett, hogy sietősen továbbléptem volna, lenyűgözött ez a kérdés a Generál Konferencia „Ébredés és Reform” témájának összefüggésében.

Az egyéni és a nyilvános imádat kérdésköre, véleményem szerint az ébredés és reform kiindulópontja kellene legyen. A helyzet alapos vizsgálatát követően, saját életemben és mások tapasztalatában is megfigyeltem, hogy hajlunk a lelki kényelem felé. Tudatosítottam néhány meggyőződést, de néhány kérdést is megfogalmaztam:

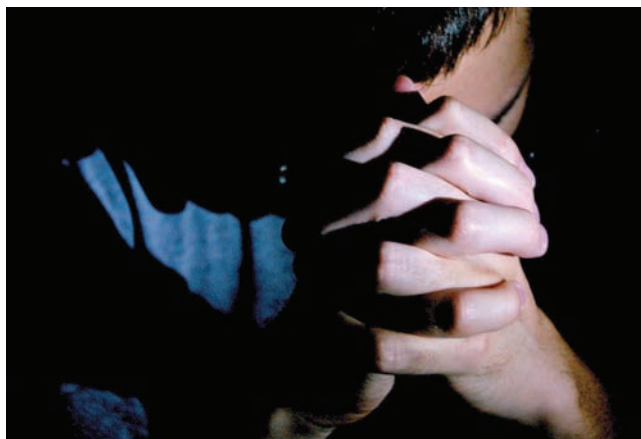
Az egyéni ima alkalmával felvett testtartás a térdenállás legyen. Ez nem azt jelenti, hogy amikor ágyban fekszünk, vagy házimunkánkat végezzük, nem imádkozhatunk, mivel nem állunk térden.

A nyilvános ima alkalmával felvett testtartás a térdenállás legyen. Ez nem azt jelenti, hogy amikor ülünk a széken, vagy állunk, nem kellene imádkoznunk, csak azért, mert nem térde-lünk. A túlságosan kemény vagy piszkos padló kérdését könnyen meg lehet oldani egy műanyag fóliába csomagolt könyv vagy folyóirat lehelyezésével.

Mind az egyéni, mind a nyilvános ima alkalmait úgy kell megszervezni, hogy naponta, vagy az istentisztelet keretén belül legalább egyszer boruljunk térdre.

Ha a nyilvános ima alkalmával térdre borulunk, akkor azt a többi taggal egyszerre tegyük meg, ne egyénileg, saját énünk kiemelésére (pl.: Csak én térdelek le imádkozás közben.) vagy mások kritizálásának kiváltására (pl.: Mit akar X bebizonyítani? Hogy ő jobb hívő, mint mások?).

Ha otthon következetesen akarunk lenni, mivel minden lehetőségünk adott erre, akkor az asztali imát is térden állva és nem az asztal köré gyűlve kellene megtennünk.

Az Isten iránti tiszteletet nem az imádkozáskor felvett testtartás eredményezi, hanem éppen fordítva! A nyilvános imaalkalmakon megszabott testtartásnak az a nagy hátránya, hogy egyetlen személy tiszteletérzetében gyökerezik, aki nem más, mint az istentiszteleti alkalmat vezető preszbiter. A többiek számára lehetséges, hogy ez csupán egy külsőségekben megnyilvánuló, kérsre történő alkalmazkodás.

Amennyiben az Isten iránti tisztelet kifejezése kötelező módon a térden állásban jut kifejezésre a nyilvános istentiszteleteken, akkor ugyanolyan természetes lehetne a kezek felemelése (Zsolt 63:3, Zsolt 134:2, Ezsdr 8:6, Sir 3:41, 1Tim 2:8), az arc eltakarása (Ésa 6:2, 1Kir 19:13) vagy a hangos „Ámen!” (1Kor 14:16, 2Kor 1:20, Jel 5:14) is. Nemde? Azok, akik a legjobban hangoztatják az istentiszteleteken való térdreborulás fontosságát nem kellene bemutatassanak egy tanulmányt a kézfelemelésről, az arc befedéséről és a hangos „Ámen!”-kiáltásról is? Az istentisztelet és az istenimádat nyilvános formája kiegyensúlyozott és teljes kellene legyen. Ennek a két jellemvonásnak az ellentétje nem hangzik valami jól...

Miért nem aggodalmaskodunk ugyanilyen mértékben az imádkozás ideje alatt tanúsított tiszteletért? Ez a tisztelet olyan szavakban kellene kifejezésre jusson, amelyek a megszokott megfogalmazások (Mt 6:7) helyett inkább a legkimagaslóbbak, a legigényesebbek, a legválogatottabbak, a legszebbek, a legértelmesebbek legyenek. Szavaink fakadjanak szívünk, lelkünk mély vágyakozásából és szeretetéből. Ha térden állva, gondolkodás nélkül hadarjuk betanult szövegünket egy véget nem érő imában, akkor annak nem sok értelme van. Csodálkozom, hogy sokkal kevesebbet foglalkozunk az ima tartalmának, kifejezési formájának kérdésével, mint az imádkozáskor felvett testtartással.

Azt sem értem, hogy miért kell föltétlenül összekapcsolnunk bizonyos nyilvános imák testtartását bizonyos prédikációkkal. Vajon nem a beszélő feladata, hogy üzenetével friss, menyeyi kinyilatkoztatásokat közvetítsen és meghatározza az ima alkalmával gyakorolt testtartást? Miért kell folyamatosan ugyanazokat a témákat és ugyanazokat a megfogalmazásokat hallanunk, amikor az, akinek hatalmas felelőssége Isten megismertetése, különleges figyelemmel kellene hozzáálljon mind a tartalmi, mind a formai kérdésekhez, a régít az újjal egybeszóve? „Annakokáért minden írástudó, aki a mennyek-

nek országa felől megtanított, hasonlatos az olyan gazdához, aki őt és újat hoz elő az ő éléstárából.” (Mt 13:52) Örvidenek, ha egy nap elektronikus postaládámban találnék egy levelet, amelyben valaki inkább a prédikációk tartalma és nem az imádkozáskor gyakorolt testhelyzet miatt fejezné ki aggodalmát. A „jelenvaló igazság” már elavult, beporosodott kifejezéssé vált és senki nem tudja mire vonatkozik? (Esetleg valamilyen történelmi témára, proféciaira vagy hitalapelve?)

Isten szeretete közhellyé vált, mivel már senki nem mutat be egy személyes Istent, Aki érez, szeret, szenved, várakozik, remél, egy szerelmes szenvedélyével keresi és követi az embert, Aki előkészíti és feldíszíti a mennyet hazatérésünkre. Egy olyan Istent, Aki folyamatosan feláldozza önmagát, közbenjár érettünk, miközben megpróbálja helyreállítani bennünk képét, vagyis megszentel. Csakis a háromszor szent Isten kitaró megismerése eredményezhet az emberben kellő tiszteletet ahhoz, hogy térdre boruljunk Előtte anélkül, hogy valaki rángatná a kabátunkat, telefonos vagy internetes üzeneteket küldözgetne vagy ránk kiabálna ezzel kapcsolatban.³

Egy hatalmas, de ugyanakkor teljes mértékben személyes Isten előtt nem tehetünk mást, mint meghajolni, térdre esni, a szó szoros értelmében, de átvitt értelemben is.

„Szavaink legyenek egyszerűek, őszinték, komolyak, értelmesek, szívből jövőek.”⁴

Megkértem egyszer egy gyülekezeti közösséget, hogy soroljanak fel jelzőket Istenről. Nehezen indult a dolog, először a megszokott, elcsépelet közhelyeket vetették be, azonban nemsokára egyre jobban fellelkesedtek: csodálatos, kiváló, magasztos, különleges, hatalmas, fantasztikus, elképesztő, óriási, felmérhetetlen, csodálatra méltó, gyönyörű, álomszép, ragyogó, kitűnő stb. Bátorítottam őket, hogy újszerű, szokatlan kifejezéseket is használjanak. Akkor egy idős férfi egy angolból átvett, a fiatalok nyelvezetében használatos kifejezést kiáltott be: „cool”, vagyis „szuper”.

A kérdés a következő: hogyan lehetséges, hogy bizonyos idős emberek fiatalos lendülettel beszélnek Isten ismeretéről, míg egyes ifjak már az elejétől fogva torz képet alkotnak? Vajon a szívünkben égő vágy és szeretet a titok? Megéri ismételtetni a következő gyakorlatot: „A Magasságos Isten neve legyen áldott a hívók gyülekezetében.”⁵

Isten ismerete megegyezik Isten megértésével. A mi gondunk az, hogy nem érdekel minket kellőképpen Isten megértésének a kérdése. Nem

Minden imádati forma mögött egy magasabbrendű istenismeretnek kellene állnia. Engedjük, hogy Jézus foglalja el szívünket.

érdekel, hogy mit érez Ő. Sokkal jobban foglalkoztat, hogy mit érzünk mi, mit szeretnénk mi, milyen terveink és szükségleteink vannak nekünk. Ha csak egy egyszerű, futó pillantással elemezzük imáinkat, azonnal felismerhetjük, hogy mi áll figyelmünk központjában: „Uram, add, tedd, vidd, hozd, óvj, őrizz, áldj, segíts a vizsgán, adj sikereket, légy velünk a munkában, az iskolában, az úton, a piacon, a ...gyülekezetben (ahol inkább mi kellene Vele legyünk).” Az Úr Imájának fő gondolata Isten, majdnem a fél imádság, a Mi Atyánk hét kéréséből három Vele kapcsolatos. Az anyagi dolgokért csak egyetlen kérés hangzik el. A mi imáink éppen fordítva szólnak. Nálunk Isten van az utolsó helyen, a többi mind kérés, nekünk és értünk. Imáink középpontjában az anyagi kérdések állnak. A hétből hat, és nem a hétből egy szól ezekért. Ha az imádkozás alkalmával gyakorolt testtartás ki tudna gyógyítani félelmetes önzésünkből, az túlságosan szép és egyszerű lenne. Sajnos azonban, az alázatosság és a szerénység nem érhető el külső megnyilvánulások által, hanem csakis annak belső megértése által, hogy mit érez Isten, mit szeretne Isten, mit jelent Isten maga, mit szeret Isten.

Végül, de nem utolsó sorban, legfőbb aggodalmam a következő: a nyilvános imádat soha nem lesz magasabb szintű, mint a személyes imádat. Amikor a nyilvános imádról beszélek, akkor nem csak az ima aktusát értem ez alatt, hanem a prédikációt, a bizonyosságtevést, a tapasztalatok elmondását, a dicséretet, az énekeket, az irodalmi-zenés összeállításokat, a szünetben zajló magánbeszélgetéseket, a testvéri gyűléseket és a kijelentéseket is. Amikor személyes imádról beszélek, nem csak a megszokott és a különleges imákra, hanem a tanulmányozásra, az elmélkedésre, a család, gyülekezet, társadalom szükségleteinek kielégítésére, a levelezésre, a mindennapi teendők becsületes és szorgalmas elvégzésére, a személyes önvizsgálatra, a lelki értékek továbbítására is gondolok.

„Amikor a sziklákat rendítő szél és vihar után felhangzik a halk suttogás, akkor mindenki tartsa el az arcát, mert Isten közel van.”⁶

A változásra hívó felszólítás (sajnálatos módon a „reform” kifejezés ellentmondásosan köz-

helyé vált) mindenkit érint, amikor a nyilvános imádról szól. Elcsodálkozom azon, hogy „az Úr Házának tiszteletére” ügyelő és figyelő személyek feljogosulva érzik magukat, hogy mindent megkritizáljanak a legjobb prédikációktól kezdve a program 10 perccel történő meghosszabbításáig. Ennek következtében kölcsönös ellenszenv és visszautasítás alakul ki: a becsületesség ezen bajnokai visszautasítanak mindent, ami a megszokott formáktól eltér, azok pedig teljes szívvel-lélekkel szolgálnak, oda jutnak, hogy elvetik a legjobb vagy legmegfelelőbb megnyilvánulási módokat. Így ez a szelektív-szubjektív kritika, de legfőképpen a felsőbbrendű ítélkezés oda vezet, hogy lassan kihál a térdre borulás gyakorlata. Ellenben, aki valóban szeretné megreformálni imaéletét, istentiszteletét, a gyülekezeti imádat kérdését, az egy teljes átalakítási programot kell bemutatson, amely biztosabb alapokon nyugszik, a valódi ébredésen, amely az egyéni és a közösségi élet minden vetületét felöleli, egy olyan kezdeményezést, amelynek középpontjában az istenség harmadik személye, a Szentlélek áll, mert csak egyedül Ő képes megvalósítani egy valódi változást.

Krisztus nyolc boldogmondásának egyike örömmel tölti el szívünket: „Boldogok, akiknek szívök tiszta: mert ők az Istent meglátják.” (Mt 5:8).

Úgy tűnik, Isten rólunk alkotott képe nem elsősorban a testtartásunktól függ. És ez fordítva is igaz: a helyes, javasolt testtartás lehet a szív mély tiszteletének következménye.

Eljutottunk arra a következtetésre, hogy minden imádati forma mögött egy magasabbrendű istenismeretnek kellene állnia. Engedjük, hogy Jézus foglalja el szívünket.

„Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus.” (Fil 3:12). ■

Constantin Dinu orvos és televíziós műsor-szerkesztő. 1992–1995, valamint 2009–2014 között a Román Unió Egészség-Osztályának a vezetőjeként tevékenykedett. Dinu testvér az orvostudományok doktora, Tecuci-ban lakik. Felesége, Mihaela szintén orvos.

1. Morris Venden, *Faith that works* (Munkálkodó hit), Review and Herald Publishing Association, 1980 és 1989, 195. old.
2. Ellen White, *Kézirat 84b, 1897* – In *Válogatott bizonyágtételek*, 2. kötet, 1958, 314–316. old.
3. V.ö.: Ellen White, *Notebook Leaflets*, 119. old.
4. Ellen White, *Kézirat 84b, 1897* – In *Selected Messages (Válogatott bizonyágtételek)*, 2. kötet, 1958, 315. old
5. Ibidem
6. Ibidem, 316. old.

A zilahi gyülekezet

A hármaskorosi üzenet hirdetőinek pontos érkezése nem ismert, az azonban biztos, hogy 1938-ban Pásztor József lelkész szolgálata idején létezett egy 5-7 fős csoport Zilahon. Amikor a kürt megszólalt, a Boda család az első között válaszolt a hívásra. 1942-ben a csoport új tagokkal bővült, amikor a helyi rendőrfőkapitány és felesége megkeresztelkedett. Szüntelen munkájuk gyümölcsöző volt.

Eleinte családoknál gyűltek össze, majd 1960-ban kezdtek épületeket bérelni. 20 év leforgása alatt a gyülekezés helyszíne több mint 4-szer változott. 1984-ben sikerült megvásárolni azt a területet, amelyen a mai gyülekezeti épület is áll, az Andrei Mureșanu utca 12. szám alatti parcelláját. Az ott elhelyezkedő régi épületet több ízben javították és 1986-ban szentelték fel. Ez az épület 2012-ig szolgált a közösség gyülekezési helyül.

A zilahi gyülekezet virágkora az 1994–2000 közötti időszakra tehető, amikor a helyi kórus mintegy 30 fiatalt számlált. Mivel a környező helységekből nem volt gyülekezeti épület, azok a tagok is a zilahi közösséghez csatlakoztak. A ki-

vándorlások és a kisebb vidéki gyülekezetek leválása után, napjainkban már másként áll a helyzet. A gyülekezet 61 tagot számlál, melyhez tartozik a buciumi csoport és a dobai csoport egy része.

Az elmúlt évben valósággá vált az egyik olyan célkitűzés, amelyért régóta imádkoztunk: egy új épület. 2013 tavaszán kezdték el az építkezést, az első istentiszteletet pedig ez év májusában tartották az új imaházban. 2014 szeptemberében egy keresztségre is sor került, melynek alkalmával 10 személy kötött szövetséget Krisztussal.

Hisszük, hogy Jézus hamar visszatér. Mivel meggyőződéssel valljuk ezt a hitünket, forrón imádkozunk városunk megmentéséért. Istentől kérjük a csodát. Szeretnénk minden alkalmat megragadni az örök Evangélium hirdetésére. Azt tervezzük, hogy több nyelven tartunk evangélicációs sorozatokat, nyitva tartjuk a Sola Scriptura könyvesboltot és a Reménység Hangja Rádió helyi adóját.

*Jankó Benjámin, segédlelkész,
Észak-Erdélyi Egyházterület*

Mauritánia

A z Afrika atlanti-óceáni partjainál fekvő Mauritánia, Romániánál négyszer nagyobb alapterületén mintegy 3 millió lakosnak ad helyet. Hivatalos elnevezése Mauritániai Iszlám Köztársaság, fővárosa Nouakchott és a humanitárius szervezetek legutóbbi felmérése szerint a Föld azon ritka országainak egyike, ahol még a lakosság mintegy 10-20%-a rabszolga annak ellenére, hogy a rabszolgaságot 2007-ben hivatalosan megszüntették.

Mauritánia fiatal lakosságú ország, az állampolgárok háromnegyede 29 év alatti. Gazdag ásványi kincsei ellenére, a közgazdászok felmérései azt mutatják, hogy az itt élők 2/5-e a legnagyobb szegénységben tengeti napjait.

Az ország 1960-ig francia gyarmat volt. Egyik jellegzetessége a „lányok hízlalása”, egy olyan ősi szokás, melynek értelmében az apák kötelesek nagy mennyiségű étellel táplálni lányukat, hogy meghívva vonzóbbak legyenek és sikeresen férjhez menjenek.

A hivatalos vallás a szunnita muzulmán, ezt gyakorolja a lakosság legnagyobb része. Keresztény közösségekkel ritkán találkozhatunk, annak

ellenére, hogy a törvény biztosítja a vallásszabadságot. A legnépesebb keresztény csoport a katolikus, kb. 4.500 hívőt számlálnak.

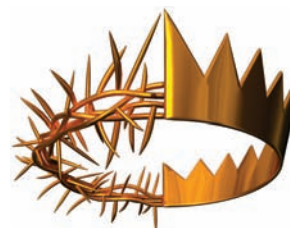
A jelenlegi adatok szerint Mauritániában 7 adventista tag él és még nem létezik szervezett gyülekezet. Az ország a Szenegál-Mauritánia Míszszióterület része, ahol ebben az évben összesen 600 új tagot kereszteltek meg.

A globális misszió keretében program indult az ország észak-nyugati területein élő muzulmánok körében, ahol most is szükség van újabb önkéntesekre az egészségügyi ellátás terén. Az orvosi szaktanácsadás és az egészséges életmód elvei rendkívüli értékelésnek örvendenek a lakosság körében, megteremtve ezzel egy adventista gyülekezet alapításának előfeltételeit. 2005-ben, az akkor 30 éves Emmanuela Jeune beteljesítette álmát, hogy ezen a területen szolgálhasson a nomád muzulmán törzseknek. 5 évig a lehetetlent is megpróbálta, hogy hidakat építsen ezen emberek elérésére és valóságosan is segíthesse őket. Példája bizonyítja, hogy Isten szeretné zöld legelővé változtatni a pusztaságokat és meg is teszi ezt.

*Adrian Neagu, lelkész,
Olténiai Egyházterület*

A jó sáfár

Önmagam mint válasz Isten jóságára

A Cernicai Adventista Teológiai Intézet kiképző tanfolyamot szervezett a keresztény sáfárság témakörében. Az eseményre szeptember 26–28 között került sor. Meghívottaink között a Generál Konferencia és az Inter- európai Divízió képviselői is jelen voltak, mint például a Generál Konferencia Keresztény Sáfárság Osztályának elnöke, Erika Puni, valamint ugyanezen osztály alelnökei, Larry Evans és Mario Niño. Az Inter-európai Divízió részéről örömmel köszönthettük a Keresztény Sáfárság Osztály vezetőjét, Paolo Beninit, valamint az osztály alelnökét, Corrado Cozzit. A Román Uniót Eduard Călugăru testvér képviselte, mint pénztáros és a Keresztény Sáfárság Osztály vezetője.

Az esemény nagyszámú hallgatóságnak örvendett, az egész országból érkeztek képviselők, lelkészek, laikusok, akik nagy lelkesedéssel vettek részt a bemutatásokon, az adatközlő, motíváló, de ugyanakkor odaszentelő jellegű szemináriumokon. A szombati istentiszteleten mintegy 800 személy vett részt, melyet a Speranța TV is közvetített.

A keresztény sáfársággal kapcsolatos kiképző tanfolyam két részt foglalt magában. Az első egy általános bevezető volt, mely minden résztvevőhöz egyaránt szólt. Itt olyan kérdések merültek fel, mint a keresztény idő- és pénzbeosztása, a tized és az adományok, valamint hogyan lehetünk jobb sáfárok.

A második rész különösen a serdülőket és az ifjakat szólította meg. Megtudhatták, hogy milyen formában egyeztethetik fiatalos lendületüket és lelkesedésüket az idősebbek tapasztalatával, hogy minél hatékonyabban továbbíthassák másoknak az Evangélium reménységét. Az eseményen számos ifjú vett részt, legtöbbször a bukaresti „Ștefan Demetrescu” Adventista Líceum tanulója. Ennek köszönhetően lelkes, vidám hangulatban zajlottak a beszélgetések.

A keresztény sáfárság – egy életforma

A keresztény sáfárság feltételezi a keresztény elvek tiszteltetését. Az elsődleges szempont, hogy mindennek, saját személyünknek és javainknak, egyaránt Isten a tulajdonosa. Mi használatra kaptuk testünket, tulajdonságain-

kat, erőforrásainkat, melyeket Isten dicsőségére és embertársaink javára kell használnunk. A Keresztény Sáfárság Osztály mottója is tükrözi ezt a hitet: „Önmagam mint válasz Isten jóságára.”

A keresztény sáfárság a hívő ember azon életvitele, magatartásmódja, amely természetes következménye annak, hogy Krisztus uralkodik mindennapjain. Ez magában foglalja az akarat, a gondolatok, az értékek és a magatartás teljes alárendelését Krisztus, a Szentlélek által gyakorolt vezetésének és befolyásának.

Az Osztály jele vagy logója Jézus két koronájának egyesített formáját ábrázolja. A töviskorona eszünkbe juttatja, hogy Ő a Megváltónk. A győzelmi korona rámutat, hogy Ő uralkodik az égen és a földön. Az első korona arra készíti, hogy hálaadással adjuk át magunkat Jézusnak, a második korona pedig arra buzdít, hogy teljes egészében adjuk át magunkat Neki. Így, a keresztény sáfárság a mi válaszuk mindarra, ami tulajdonképpen maga Jézus, aki Úr és Megváltó. Mindennünket felajánljuk válaszként mindarra, amit Ő nyújt számunkra. Ugyanakkor felismerjük, hogy szenvedései árán megnyertük az üdvösséget, valamint győzelme által haladhatunk a menny felé vezető úton, melynek végén vár a koronánk.

Éljünk jó sáfárként

A szombati üzenet központi kérdését Erika Puni testvér Jób tapasztalatából merítette. Hét-ven keresztül mutatta be, hogy mit is jelent tulajdonképpen hűséges sáfárként élni mindennapjainkat. Jóbról elmondhatjuk, hogy igaz, tisztaszívű, becsületes és istenfélő ember volt, aki került a rosszat. Isten megáldotta nagy gazdagsággal és népes családdal. Jób azonban kemény próba elé került. Egyetlen éjszaka alatt elveszítette mindenét, gyermekeit is, valamint ő maga is súlyos egészségi állapotba került. Ebből a tapasztalatból emeltük ki a keresztény sáfárság hét alapelvét:

- Az Istennel való helyes kapcsolat sokkal fontosabb a vagyonnál. Hite és kitartása által Jób megtanított, hogy hűségeseknek kell maradnunk Istenhez, mind a jólét, mind a szenvedések idején.
- Az odaadás az Istennel való kapcsolat természetes része. Jób áldozatok által fejezte ki Istenbe vetett bizalmát és iránta való háláját.

- Ebben a világban még a feddhetetlenek is szenvednek el nehézségeket, veszteségeket, gondokat, halált. Igaz volta nem szabadította meg Jóbót a szenvedésektől és a fájdalomtól. Isten gyermekei sem érinthetetlenek a veszteségekkel és halállal szemben.

- Isten megengedi bizonyos dolgok bekövetkezését. Azonban nem felelős a halálért. Az örök műve a rombolás, a tisztítás, a bűn és a halál. Isten megengedheti ezeket a dolgokat céljainak beteljesítése érdekében.

- Egy erős Isten fenntartja és irányítja gyermekeinek életét és javait. Isten mint Teremtő és a világ Fenntartója áldást oszt és támogatja népét.

- Isten mindennek a tulajdonosa. Az emberek az Ő erőforrásainak gondozói. Ővé életünk és vagyunk. Az ember nem hoz semmit ebbe az életbe és nem is visz magával semmit: „Mezítelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és mezítelen térek oda vissza.” (Jób 1:21).

- Isten még a megpróbáltatások idején is méltó az imádatra. Jób felesége arra biztatta, hogy átkozza meg Istent és vessen véget életének. Ő azonban megdorgálta ezekért a szavakért, és imádtta Istent, Aki méltó arra, hogy minden körülmény között dicsőítsük Őt és hódoljunk Neki.

Együttműködő nemzedékek

Különleges hangsúly került ezen az eseményen a fiatalok kiképzésére. A megfogalmazott alap gondolat az volt, hogy az ifjak munkálkodjanak együtt az idősebb, tapasztaltabb felnőttekkel a hatékonyabb szolgálat érdekében. A felnőttek tapasztalata és bölcsessége szövődjön egybe a fiatalok lelkesedésével és kreativitásával. Ilyen formában jobb missziós eredmények születnének. A felnőttek sok esetben ötlethiányban szenvednek, melynek következtében hiányosak a megközelítés módszerei. A fiatalok, a tapasztalat hiánya miatt, sok esetben felelőtlenek. A közös munkában, a bátorság és a megfelelő tervezés összehangolása, a kreativitás és a komolyság egybefonódása által a reménység üzenete újból időszerűvé válik a jelenkor folyton változó társadalmában.

Az ifjak nyitott szívvel, lelkesen fogadták ezeket a gondolatokat. Íme, mit nyilatkoztak néhányan erről az eseményről:

„Szombaton megtanultam, mit jelent a sáfárság, valamint azt, hogy milyen formában tudnak az ifjak és a felnőttek egyesült erővel dolgozni az ötletek összehangolásán, a bölcsesség és a tapasztalat összekapcsolásával való összefonásán. A vasárnapi szeminárium keretén belül megtanultuk a jó sáfárság hét alapelvét... Szép tapasztalat volt

részt venni ezen a kiképző tanfolyamon, és a jövőben megpróbálom gyakorlatba ültetni a tanulatokat.” – Eveline Nicolae

„A bemutatások új látóhatárt nyitottak meg előttem. Vagyis... a »keresztény sáfárság« az adományokról és a tizedről szólt. Nem? Most azonban elmondhatom: Nem csak erről van szó. Megtanultam, hogy a keresztény sáfárság a megszentelés egy másik kifejezési formája és elragadtatva fedeztem fel ezt a szerepet, amelyet Isten bízott az emberekre, hogy az Ő hűséges gondnokai legyenek.” – Daniel Tudorie Jr.

„Nagyon mélyen érintettek a bemutatott témák. Számomra és sok más fiatal számára eddig nagyon tág fogalomnak tűnt a keresztény sáfárság kérdése. A szemináriumok meghallgatása után azonban jobban megértettem, mit jelentenek ezek a kérdések. Tetszett, hogy nemcsak elméletet tanultunk, hanem gyakorlati ötletekkel is gazdagodtunk.” – Răzvan Lup

„Jól vagyon, jó és hű szolgám...”

Mind a résztvevők, mind a meghívottak örömmel nyilatkoztak erről a szép eseményről. A Generál Konferencia részéről érkezett vendégeket meglepte a résztvevők nagy száma, az a vágy, hogy minél többet megtudjanak a keresztény sáfárság témájáról. A bemutatásokat zenei bejátszások gazdagították Larisa Braşov szólista, az Adventum férfikórus és az Adventista Líceum kórusának előadásában. Mindezek egybevetve, valamint a különleges helyszín, amely a cernicai Adventista Teológiai Intézet jóvoltából állt a szervezők rendelkezésére, szép emlékké varázsolta az eseményt.

Kívánjuk, hogy Ő, Aki elhívott bennünket sáfárainak, elégedetten jelenthesse ki: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.” (Mt 25: 21,23). Ezek a legcsodálatosabb szavak, amelyeket egy keresztény sáfár hallhat Urától. ■

Az Adventista Egyház üzenete az elnökválasztással kapcsolatban

Románia elnökének megválasztása rendkívül lényeges a román társadalom egészére, de Egyházunkra nézve is, tekintetbe véve, hogy tevékenyen részt veszünk az állam életében. Ilyen összefüggésben, a választási kampány hevében, a Hetednap Adventista Egyház szeretne közzétenni néhány megjegyzést.

Arra biztatjuk a Hetednap Adventista Egyház Romániában és a szórványban élő híveit, hogy odaszentelt imában terjesszék Isten elé Románia új elnökének megválasztását.

A Hetednap Adventista Egyház vállalja a felelősséget azért a pozitív befolyásért, amelyet a társadalomban a vallás- és lelkiismereti szabadság védelméért és a rászoruló megsegítése érdekében kifejt. Ugyanakkor kijelentjük, hogy politikai szempontból teljes egészében semleges állásponton vagyunk. Ebből kifolyólag, az Adventista Egyház nem ajánl egyetlen politikai pártot vagy csoportosulást és egyetlen jelöltet sem. Ezel egy időben aláhúzzuk, hogy rendkívül fontos egy személyt, a keresztény elvekhez való ragaszkodása és az erkölcsi normákhoz való elkötelezettsége alapján megválasztani, politikai hovatartozásától függetlenül.

Minden hívő egyéni politikai beállítottságát tiszteletben tartva, a Hetednap Adventista Egyház javasolja tagjainak, a teljes jogokkal rendelkező román állampolgároknak, hogy mindenféle egyéni érdeken és szimpátián túl, olyan személyeket támogassanak szavazatukkal, akik bizonyították, hogy megértik és teljes mértékben elfogadják a következő pontok fontosságát:

- a vallás- és lelkiismereti szabadság biztosítása
  - a különböző vallási felekezetekkel szembeni semlegesség, minden egyház egyenlősége a törvény és a közhatalom előtt
  - az állam és az egyház különválásának tiszteletben tartása
  - ragaszkodás a keresztény értékekhez a család, az élet és az emberi méltóság kérdéseiben
- Ugyanakkor, az Adventista Egyház felhívást intéz minden jelölthöz és az őket támogató poli-

itikai pártokhoz, hogy távolodjanak el a vallási hovatartozás vitás kérdéseitől és közeledjenek a bibliai és az általános erkölcsi értékekhez. Románia minden polgárának a hazája, vallási hovatartozástól függetlenül.

A vallási hovatartozás és a nemzeti önazonosság közötti bármiféle kapcsolat sejtetése téves, káros hatással van a társadalomra és ok nélküli vallási feszültségeket szül, melyek fundamentalista indítékokra alapoznak és nem jellemzőek egy modern, európai államra.

Hisszük, hogy a lakosság valós szükségletei és Románia általános állapota számos lényeges kérdést vet fel, melyek társadalmi békét és jólétet eredményeznek, nemzetiségtől vagy vallási hovatartozástól függetlenül.

A Román Állam minden elnökjelöltjét és képviselőjét biztosítjuk teljes mértékű értékelésünkről. Imádkozunk hazánk, Románia jólétéért, az ország vezetőiért, ahogyan a Biblia int erre bennünket Pál, Timótheushoz írt első levelének 2. fejezetében:

„Intelek azért mindennek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, háladások minden emberekért, királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt, Aki azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson.” ■

Marius Munteanu,
a romániai Hetednap
Adventista Egyház
elnöke

Az Egyháznak van ereje a bűnök megbocsátására?

Jn 20:22-23-ban ezt olvassuk: „És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak.” Ez a bibliai rész mindig vitás kérdés volt a történelmi keresztény egyházak, az ortodox és a katolikus egyház, valamint a protestantizmus között. Ebben a szövegben felhatalmazta Jézus az Egyházat, képviselőik által, a bűnök megbocsátására?

A megbocsátásról

A bűnbocsánat a mennyei kegyelemnek a bűnös emberi lények iránt tanúsított egyik magatartásformája és kizárólagosan Krisztus megváltó áldozata által lehetséges! Íme, a megváltás alapja: „Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hanemha egyedül az Isten?” (Mk 23:7).

Csak Isten bocsáthatja meg az emberek bűneit, senki más. Isten megváltó szándéka számunkra is parancs. Jézus megtanított, hogy bocsássunk meg „az ellenünk vétkezőknek”, ahogyan elvárjuk, hogy Isten „megbocsássa a mi vétkeinket” (Mt 6:12). Ha valaki vét valamit ellenem, abban a kiváltságban van részem és azt a parancsot kaptam, hogy átéljem ezt a mennyei tapasztalatot (lásd: Lk 17:4). Azonban a személyes sérelmek megbocsátása nem biztosítja a bűnösnek a vétek kitörlését a mennyei könyvekből vagy a megváltást. Ez egyedül és kizárólagosan Krisztus vére által lehetséges. A megbocsátás, amit mi nyújtunk, azt a lehetőséget kínálja fel, hogy helyreállítsuk az illető személlyel való kapcsolatunkat. Az ember azt bocsáthatja meg, amit személyesen ellene vétettek. Ennyi!

Ellentmond János a fent említett bibliai elvnek?

Jn 20-ban Jézus a tanítványokhoz szól, általuk tanítja és utasítja az egész Egyházat. A szövegkörnyezetből kitűnik, hogy a feltámadás után Jézus megmutatkozott tanítványainak és a következő parancsot adta nekik, belefoglalva küldetésüket az Ő küldetésébe: „Amiként engem küldött vala az Atya, én is akképpen küldelek titeket.” (Jn 20:21). Majd nekik ajándékozta a Szentlelket, Aki által a következőkre voltak képesek: „Akiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; akikéit megtartjátok, megtartatnak.” (Jn 20:23).

Ha a fenti bibliai elvekhez hozzáadjuk Lukács leírását a Jn 20:23-ban leírt eseménnyel kapcsolatban, nagyon jól megértjük az üzenetet. Lukács nyomán így olvassuk: „És prédikáltatni az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsátának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.” (Lk 24:47).

Megérthetjük tehát, hogy Jézus nem ruházta fel az Egyházat az emberek bűneinek megbocsátásával, hanem arra utasította, hogy hirdesse a világon az Isten megbocsátásáról szóló igazságot, Krisztus kereszthalálának fényében. Péter, Pünkösdkor hirdette a bűnök megbocsátásának üzenetét (Csel 2:38). Ha az apostolok nem prédikáltak volna a megbocsátás evangéliumát, az emberek nem találtak volna megbocsátásra, mert nem tudták volna, hogyan lehet ezt elérni és így bűneikben maradtak volna. Az Egyházra komoly felelősség hárul a bűnbocsátás prédikálásának kérdésében, valamint a hívők közösségének erősítésében. Ugyanakkor az Egyház be kell mutassa a megtérés hiányának következményeit is.

János tudta, hogy csak akkor nyerhetjük el Isten bocsánatát, ha megvalljuk Előtte bűneinket, Krisztus nevében: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.” (1Jn 1:9).

Jézus tehát nem hatalmazta fel az Egyházat a bűnök megbocsátására, hanem azt a feladatot róta ki rá, hogy hirdesse az egész világon Isten megbocsátásának üzenetét.

Következtetés

Sehol a Bibliában nem találunk olyan igeverset, amely sejtetné, hogy Jézus bevezette volna a gyónás, a bűnvallomás, a bűn alóli felmentés egyházi gyakorlatát papok vagy más egyházi méltóságok közbenjárása által. Ezek a poszt-apostoli egyház későbbi gyakorlatai és semmiféle erre irányuló utalást nem olvashatunk ki ebből a szövegből, vagy ehhez hasonló szövegekből. Az Úr Jézus Krisztus áldozatából megérthetjük, hogy feladatunk megbocsátani azoknak, akik vétének ellenünk és keresztény lelkületben helyreállítani velük való kapcsolatunkat. Ugyanakkor a megváltó megbocsátást csak Isten nyújthatja az embernek. ■

*Gabriel Işvan
igazgató, Vallásszabadság és Kommunikációs
Osztály, Munténiai
Egyházterület*

A millenium: fenn a mennyben és alant a földön

Jézus leírásában a harag három kifejezését találjuk: „És az ő szájából éles kard jő vala ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legeltetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját.” (Jel 19:15).

A három eszköz, a kard, a vasvessző és a borsajtó közül csak az első használatát említi ez a rész (lásd: Jel 19:21). Ez okozta azoknak a halálát, akik a találkozás napján harcban álltak a Mennyel. Az ítélet kardja Jézus szájából jött ki, amely világosan utal arra, hogy itt nem egy szó szerinti karról van szó, hanem egy ítélet kimondásáról, kihirdetéséről. Jézust önnön áldozata jogosítja fel az ítélet általi válaszadásra, és nem Királyok Királyaként teszi ezt. Emlékeztetek itt egy apró részletkérdésre: János vérrel átitatott ruhában látta Jézust (Jel 19:13), még mielőtt kijelentette volna, hogy ő az, aki haragjában eltapossa a pogányokat. Jézus vérvörös ruhája tehát nem a gonoszok véréből, hanem saját véréből piros. Áldozata jogosítja fel Őt, hogy megmentse a hívőket, illetve elítélje azokat, akik visszautasították megváltását. Mielőtt a jelen tanulmány további részleteinek megbeszélésére térnénk át, szeretném kijelenteni, hogy a Jel 20. fejezetének eseményei nem időrendi sorrendben jelennek meg. Ahhoz, hogy minden részletet egymáshoz illesztve kialakíthassuk a helyes képet, három tartóoszlopra fogunk támaszkodni: az első feltámadás, az ítélet és a második feltámadás. Először azonban lássuk, melyek a milleniummal kapcsolatos legelterjedtebb vélemények.

Elképzelések a milleniumról

Nem minden szakember ért egyet az 1000 év időtartamával, jellegével és kronológiájával kapcsolatos kérdésekben. Lényegében három fontosabb vélemény létezik. Az *amillenista* felfogás a legkorábbi mindenik közül. E szerint a millenium nem egyezik meg 1000 naptári évvel és időben nem a második eljövettel kapcsolatos (mint a másik két szempont szerint). Röviden,

az amillenista felfogás lényege, hogy az 1000 év a Jézus Krisztus első és második eljövetele közötti időszakot jelenti. Ágoston befolyása által az amillenista felfogás már az V. században a római-katolikus egyház hivatalos véleményeként szerepelt, melyet később az ortodox egyház is átvett. Ezen felfogás szerint a millenium a keresztény egyház időszaka, amely Krisztussal együtt uralkodik a világban.

A *posztmillenista* felfogás egy derűlátó szemléletmódként született a XVII. században és kilátásba helyezte azt a szemléletmódot, mely szerint az Evangélium prédikálása és a társadalmi reform által az egész világ kereszténnyé válhat. Ezt követi egy 1000 éves, feddhetetlen, békés és virágzó időszak. Ezen felfogás szerint Jézus az 1000 év végén jönne el. A XX. század végén, két világháború és az atomfegyverek megjelenése után egyre többen meggyőződtek arról, hogy a társadalom nem fog megjavulni.

A harmadik hozzáállás borúlátó. Ezt *premilleniumnak* nevezzük. Ezen felfogás szerint Jézus az 1000 éves időszak előtt tér vissza. Ennek az irányzatnak több ága létezik, a legelterjedtebb azt állítja, hogy a hűséges egyház tagjait titkosan elragadja Jézus és a zsidók, hét év nyomorúság és az antikrisztus üldözése után áttérnek a kereszténységre. A fent említett felfogások, szemléletmódok érvelésének nagy része az ókori Izraellel kapcsolatos ótestamentumi próféciákra alapoz és nem veszi figyelembe, hogy azok a bizonyos előrejelzések mind feltételesek voltak és véglegesen kudarcra fulladtak, Izraellel együtt.

A jelen cikkben támogatott álláspont is premillenista, azonban a Jelenések könyve 20. fejezetére alapoz, valamint további olyan újszövetségi információkra, amelyek az említett fejezet leírásával hozhatók kapcsolatba.

A sárkány fogsága

Jel 19:19-20 bemutatta, hogy az armageddoni háború alkalmával a fenevad és a hamis próféta elfogatik és a tűznek távába vettetik, a többiek,

akik a föld királyainak fennhatósága alatt állnak, a Jézus szájából kijövő kard által öletnek meg. Azonban még van egy szereplője ennek a résznek, aki Jel 20:1-3 verseiben jelenik meg. A sárkányról van szó, aki az Úr Napján nem kap büntetést, de beszüntetik tevékenységét. A kép természetesen jelképes. A sárkányt megfogja egy angyal, nagy, erős láncsal megkötözi, leveti a mélységbe és ott marad fogva 1000 évig. Sátán tulajdonképpen egy angyal, akinek szellemi természete van (lásd: Zsid 1:14). Őt nem lehet láncsal (bármilyen nagy legyen is az) megkötözni és egy helyiségben fogságban tartani. A mélység a rabság jelképe (Lk 8:31), amely azonban ebben az esetben nem földrajzi jellegű, hanem tevékenységének visszaszorításával kapcsolatos. Innen ered a sárkány fogvatartása okának meglepő jellege – hogy ne csaphasson be senkit – miközben Jel 19:21 világosan kijelenti, hogy a „többiek (...) megöletnek”. Tulajdonképpen éppen azért van a sárkány a mélységbe zárva, mert már nem léteznek a pogányok. A mélység tulajdonképpen Sátán állapotát, kényszeres tétlenségét jelöli, amely azt a hatalmas esélyt jelenti számára, hogy abbahagyhatja a pogányok elhittetésének harcát (lásd: Jel 12:9,12) és elmélkedhet afelől, hogy hova jutott, számlálgatva becstelenségének gyümölcseit.

A végítélet és a posztmillenáris Armageddon

Az az 1000 év, amikor a földön nem történik semmi, események sorozatát nyitja meg a mennyben. Jel 20:4 beszél a végítéletéről. Ennek befejezése után a földön bekövetkezik a második feltámadás és a gonoszok megbüntetése. Mielőtt ennek a foratókönyvnek a fontos eseményeit összegeznénk,

hasznos lehet átolvasni a 20:4-10 és 20:11-15 verseket, egymással párhuzamosan.

Az ítélethozók maguk a szentek, általában (lásd: 1Kor 6:2), a Jelenések könyve azonban különleges módon kiemeli a vértanúkat, mint akiknek különleges, tevékeny szerep jut az ítéletben. Ők azok, akiknek kérése elhalasztódott Jel 6:9-11 szerint. Az elítéltek a gonosz angyalok (1Kor 6:3) és a föld lakói, vagyis mindazok, akik nem támadtak fel az első feltámadáskor (lásd: 1Thess 4:16, Jel 20:5), vagy akik életben voltak a végideji eseményekkor, azonban Jézus megjelenésekor meghaltak (Jel 19:21). Nagyon fontos emlétenünk, hogy ez az ítélet nem a gonoszok sorsát (ördögök és emberek) (lásd: Mt 8:28-29, Jn 3:18), hanem az ítélet nagyságát határozza meg.

„És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogságából. És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket.”

Az 1000 év végén kerül sor a második feltámadásra és a sárkány elengedésére. A életre kelt sereg neve Góg és Magóg (Jel 20:8), amely Ez 38-39 fejezetei szerint Izrael északi ellensége. Az a tény, hogy ezek, Sátán vezetése alatt megtámadják a szent várost (Jel 20:9), rávilágít arra, hogy a tűznek tava megérdemelt büntetés. Ez nem egy örökké égő tűz, mert Jel 20:9-ben azt olvassuk, hogy a lángok megemésztették őket. A tűznek tava a második halál, vagyis a visszafordíthatatlan, örök pusztulás.

Ez a szürke fejezet erőteljes ellentétben áll a Mindenható Isten teremtői tevékenységével, Aki új eget és új földet alkot (Jel 21). ■

Jelenések 20:4-10	Jelenések 20:11-15
„És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel.” (20:4)	„És megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.” (20:12). „És megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint.” (20:13b)
„A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő.” (20:5). „És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán eloldatik az ő fogságából. És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket.” (20:7-8)	„És a tenger kiadá a halottakat, akik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, akik ő nálok voltak.” (20:13a)
„És feljövének a föld szélességére, és körülvevék a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészté azokat.” (20:9)	„És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték.” (20:15)

Laurențiu Moț,
Újszövetség-tanár,
Adventista Teológiai
Intézet

Az adventista misszió a Titkosrendőrség figyelmében

A Második Világháborút követő első években a szovjet rendszer felügyelete alatt működő Romániában, eddig nem tapasztalt vallás-szabadság lehetősége derengett fel. A valóságban azonban ez nem volt más, mint a kommunista hatalomgyakorlás arra irányuló törekvése, hogy megnyerje a tömegek tetszését és felülkerekedjen az országban létező többi politikai csoportosuláson. Az Adventista Egyház azonban lankadatlanul tevékenykedett és nem befolyásolta sem a rendfenntartó erők szigorú ellenőrzése, sem a későbbi Titkosrendőrség vizsgálódása, amelyek minden mozdulatukat éberrel figyelve próbálták kiszűrni a hívők bármilyen esetleges rendszerellenes megnyilvánulását. A leggyakrabban használt mondatok a következőképpen hangzottak: „az ellenséges tömeg, aki tevékenysége által megpróbálja aláaknázni népi demokratikus rendszerünket.”¹

Szemmel tartott küldetés

1949 júniusában a Beszterce megyei Ocnița helységben keresztségi istentiszteletre került sor, mintegy 120 személy részvételével. Ezzel kapcsolatban a környék több titkosrendőrségi fiókja

egymást okolta azért, amiért nem jutott el hozzájuk időben az információ és elszalasztották ezt az alkalmat.²

A Székelyföldet figyelték a legjobban, mivel ezt veszélyes társadalmi tűzfészeknek tartották a kommunista rendszerre nézve. Az adventisták meglehetősen gyér tevékenysége is a figyelem középpontjába került. A Titkosrendőrség gyanúsak tartott minden olyan megnyilvánulást, amely nem kommunista mintára szerveződött. A brassói, méhkerti misszióiskola végzős diákjairól 1949. június 18-án ezt írták: „Elkötelezték magukat, hogy a vakáció ideje alatt szaktárs tevékenységeket folytassanak. Tekintetbe véve, hogy a diákoktól az elmúlt tanévben

összegyűjtött összeg meghaladja a 28.000 lejt, amely mellé hozzáadódnak az élelmiszerek, ki-jelenthetjük, hogy ezeket biztosan az ellenséges tömeg soraiból válogatják ki, és idővel megpróbálják majd aláaknázni népi demokratikus rendszerünket.”³

Az egyik legjobban szemmel tartott tanuló abban az időszakban Pălășan Aurel volt, akinek személyes adatai már akkor a Titkosrendőrség birtokában voltak, amikor még csak tervezte, hogy bekapcsolódjon a méhkerti pásztorációs tevékenységbe.⁴

1949. augusztus 17-én a Titkosrendőrség elko-bozott egy levelet, amelyet az udvarhelyi Filiából származó Miklós Imre küldött „testvérének, Miklós Sándornak, aki a brassói katonai börtönben három évi fegyházra volt ítélve az engedelmesség megtagadásáért. Értesítéseink szerint Miklós Sándor a Hetednap Adventista Egyház tagja.”⁵

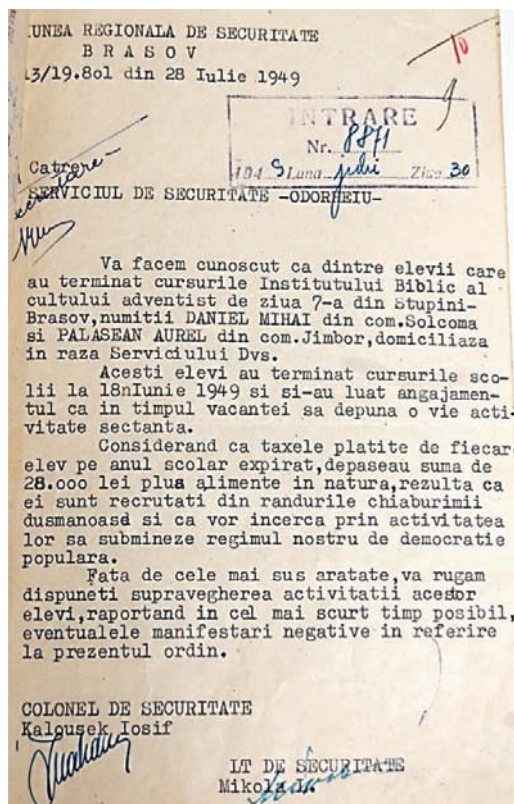
Az elítélés valódi oka az volt, hogy Miklós Sándor visszautasította a szombatnap munkavégzést és kiképzést, a katonaságba való besorozáskor. Filiában „10 család, körülbelül 35-40 tag tartozik a Hetednap Adventista Egyházhoz.”

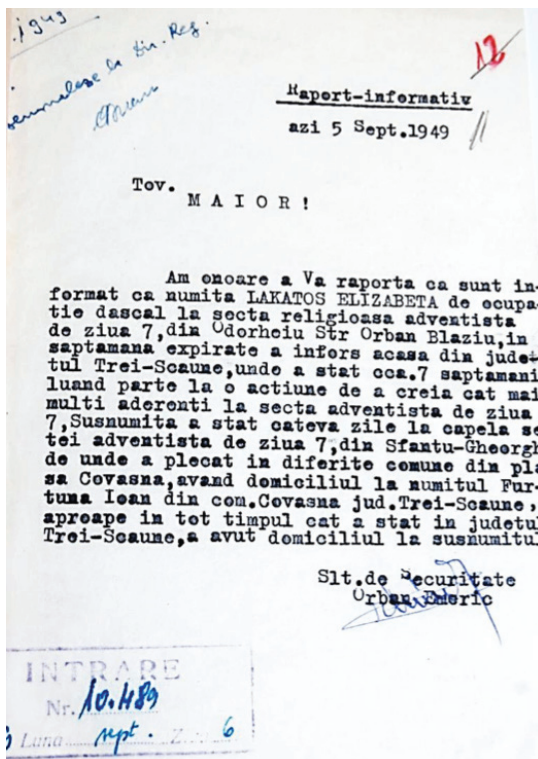
Az adventisták kirándulásai, amikor a természetben dicsérték Istent és áptolták a közösséget, olyan örömkalmak voltak, amelyek nemsokára a felügyeleti szervek célpontjává váltak. Ebben az időszakban a székelyudvarhelyi Lakatos Erzsébet, Orbán Balázs utca 54. szám alatti lakos, részt vett egy evangélizációs kiképző tanfolyamon Háromszéken. Onnan Sepsiszentgyörgyre utazott, valamint Kovászna megye más helységeiben is megfordult, hogy gyakorlatba ültesse mindazt, amit az advent misszióról tanult.⁶

Bíró Ferenc, torbai (Maros megye) lakos „f. é. (1949) július hónapjának végén utazott Brassóba, hogy a Bibliai Intézet keretén belül folytassa tanulmányait. Ameddig a községben tartózkodott, vallásos jellegű prédikációkat tartott, azonban nem végzett semmiféle kormányellenes tevékenységet.”⁷

Ok nélküli felügyelet

Megjegyzendő, hogy ebben az időszakban Erdély keleti részén, különösen a Székelyföldön, a Titkosrendőrség nem jegyzett fel gyanús rend-

szerelletes megmozdulásokat az adventisták részéről. Az egyház tagjait általában politikai hovatartozás nélkülüként jellemezték, legtöbbszörük szegénységben élt, komoly határozottsággal gyakorolták hitüket és meggyőződéseiket a körülöttük élők lelki beállítottságától függetlenül.

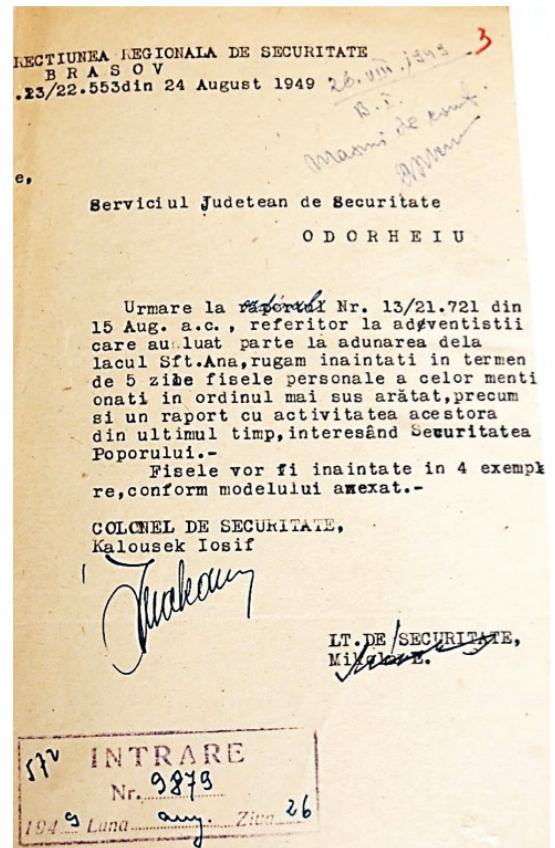
„A Brassó-méhkerti Hetednap Adventista Bibliai Intézetben tanuló diákokkal kapcsolatban, a vizsgálódások eredményeképpen kijelenthetjük, hogy a jelen pillanatig nem észleltünk semmiféle demokrácia-ellenes vagy jelentősebb vallásos jellegű megmozdulást.”⁸

A Titkosrendőrség a nem adventista lakosság lelkiállapotát is figyelte, különösen azokban a helységeken, ahol éltek adventisták. A szovétai iroda jelentésében ez állt: „Sóvárádon keresztiségi istentiszteletet rendezett az Adventista Egyház, melynek alkalmával 6 tagot kereszteltek meg. A község lakosságának lelkiállapota meglehetősen zaklatott volt, az emberek elégedetlenkedtek, mert a szekta tagjai, ahelyett, hogy szombaton dolgoztak volna, ünnepi öltözékben sétáltak az utcákon. A keresztiség alkalmával a felekezeti egyik lelképásztora, Nemes Sándor prédikált, melyet már a 644/25.06.1949. jelentésben is említettünk. Beszédében kizárólagosan felekezeti kérdéseket érintett, mindennemű politikai háttér nélkül. A megkereszteltek nem gyerekek (nem az adventisták gyerekei – a szerző megjegyzi.), ahogyan azt korábban jelentették, hanem más községek lakosai: Pascu Nicolaie, vagyon nélküli, Sóvárád. Madaras Dániel, 2 hektár szántóföld, Sóvárád. Kenderes János, 1 hektár szántóföld, Kibéd.

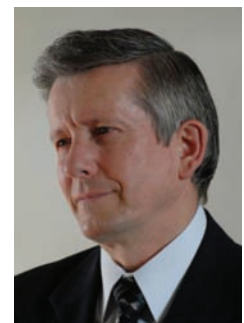
A másik három megkeresztelt tag Udvarhely megyéből származik, Siklódról és Szolokmárol.”⁹

A fent említett idézeteket csupán példaként említettük a háború utáni Adventista Egyház tevékenységére vonatkozóan egy olyan vidéken, ahol a misszió meglehetősen lassan haladt előre. A különböző értelmezések, az ellenőrzés, a gyűjtőmozgások, az akadályok vagy a büntetések ellenére, a hívók úgy élték hitüket, ahogyan kapták és megismerték azt, így meggyőződésük az első helyet foglalta el életükben.

Napjainkban már senki nem górdít akadályt bibliai hitünk kiélése, gyakorlatba ültetése útjába. A kommunikációs, információs, utazási és munkálkodási lehetőségek szinte kifogyhatatlan tárházával rendelkezünk. Ugyanakkor olyan szabadságnak örvendünk, amelyre még nem volt példa a romániai Hetednap Adventista Egyház történelmében. A régiek bölcsessége és kitartása a hitben és a misszióban batorít bennünket Isten munkájának bevezetésére ezen a földön. Vagy éppen ez fedd és vádol bennünket közömbösségünkért, azért, mert személyes érdekeinket küldetésünk elé helyezzük. Azt gondolom, eljött az a pillanat amikor újra át kell vizsgálnunk létünk értelmét ezen a földön, egyénenként és egyházként egyaránt. Mert van egy tiszta és világos célunk. Nem a nyereség, hanem a győzelem. A lelkek megmentése. ■

1. Nemzeti Levéltár. Maros megyei fiók. 79. dosszié, 44.
2. Ibidem. 82. dosszié, 20.
3. Ibidem. 1346. dosszié, 9.
4. Idem. 8.
5. Idem. 13.
6. Nemzeti Levéltár. Maros megyei fiók. 1346. dosszié, 11.
7. Nemzeti Levéltár. Maros megyei fiók. 79. dosszié, 50.
8. Idem.
9. Nemzeti Levéltár. Maros megyei fiók. 677. dosszié, 10.

Iosif Suciú lelkész, Dél-Erdélyi Egyházterület

A fődiakónusnő – egy anya Izrael számára

A jelen cikk az *Adventszemle* 3., 2011. márciusi számából került átvételre.

Iosif Diaconu

Minden hatékony gyülekezet jól megszervezett diakóniai szolgálattal rendelkezik. A megszervezett diakóniai osztály a két oldal, a női és a férfi diakónusi szolgálat minden vetületének összehangolt tevékenységét jelenti. Éppen ezért a fődiakónus és a fődiakónusnő szerepe és felelőssége egyaránt rendkívül fontos. Sok esetben az odaszentelődés, a gyakorlati készség, a befolyás a titka a gyülekezetben végbemenő pozitív eredményeknek. Ugyanakkor ezen tulajdonságok hiánya nehezen orvosolható működési zavarokat és botránkozásokat okozhat a gyülekezetben.

A következőkben a fődiakónusnő szolgálatáról szeretnénk beszélni. Mint minden ezen a világon, a fődiakónusnő szerepe is eltorzult. Ezt a szolgálatot a rangért, a feltételezett hatalomgyakorlásért kívánják egyesek.

Az elvilágiasodással, a vallással szemben tanúsított érdektelenséggel egy időben egy új, hibás hozzáállás alakult ki ezzel a szolgálattal szemben. Gondolok itt az odaadás, az érdeklődés hiányára. A modern nők tevékenységi körébe már nem tartozik bele a diakóniai szolgálat.

A bibliai portré

A fődiakónusnő szolgálatával kapcsolatban kialakult téves felfogások sok esetben az információhiányból adód-

nak. A szolgálat tudatosítása visszavezethet a helyes hozzáálláshoz. A Szentírásból tudjuk, hogy az Úr Jézus tanítványainak kis csoportját, utazásaik alkalmával néhány asszony is elkísérte. Ők szívükbe fogadták a Megváltó üzenetét és csatlakoztak a tanítványok csoportjához. Olyan feladatokat láttak el, amelyekre a férfiak ügyetlenek voltak. „Valának pedig asszonyok is, akik távolról nézik vala, akik között vala Mária Magdaléna, és Mária, a kis Jakabnak és Józsénak anyja, és Salomé, akik, mikor Galileában vala, akkor is követték vala őt, és szolgálnak vala neki; és sok más asszony, akik vele mentek vala fel Jeruzsálembe.” (Mk 15:40-41).

Figyeljük meg milyen tulajdonságok jellemezték az első nőket, akik követték Jézust. Elsősorban bátrak voltak, mert a tanítványság mellett döntöttek. Egy férfi számára sem volt könnyű otthagyni foglalatosságát és követni a fiatal Tanítót. Még nehezebb volt ez a nők esetében, akik egy ilyen életvitel vállalásakor számos kihívással és előítéllettel kellett szembenéznük.

A második tulajdonság a kitartás. Ők akkor is Jézus mellett maradtak, amikor Ő már a sírban feküdt. Ez arra mutat rá, hogy mennyire értékelték Mesterüket. A harmadik tulajdonság, hogy hajlandóak voltak bekapcsolódni a mindennapi teendők elvégzésének munkájába. Ők nem egyszerűen csak

követték Jézust, hanem figyeltek a csoport szükségleteire.

A testvérnők diakónusi szolgálata, mint különleges feladat, elsőként az Újszövetségben, Pál írásaiban fogalmazódott meg: „Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a Kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nekem magamnak is.” (Róm 16:1-2)

Jézus Krisztus – a fődiakónusnő megváltója

Amint az a bibliai portréból kiderül, a fődiakónusnő az Úr Jézus egyik követője. A Neki való teljes átadás és odaszentelődés a megtérés tapasztalatában gyökerezik. A fődiakónusnő találkozott Jézussal. Ő a megváltója. Ő szabaddította meg, Ő bocsátotta meg bűneit, Ő adott neki reményt. Az Ő seibeiben talált gyógyulásra.

A Szentírás tanulmányozása nyomán felismerjük, hogy a fődiakónusnő személyesen is ismeri Jézus Krisztust. Ő, mint lányához beszél hozzá, az pedig örömmel hallgatja szavait. Mindegyik terdein találja meg az egyensúlyt és a helyes irányt életében. Az ő szüntelen imája által férje, gyermekei, szülei és a gyülekezet mindig a Menny figyelmének középpontjában állnak.

A fődiakónusnő teljes szívéből szereti Jézus Krisztust. Mivel szereti, várja eljövételét. Naponkénti tevékenységének végzése közben példát mutat a körülötte élőknek és közvetíti a lelke Megváltójával való mielőbbi találkozás reményiségének üzenetét.

Tiszta nárdusolaj

A fődiakónusnő jelleme olyan, mint a ritka, drága, tiszta nárdusparfüm illata. Mivel szent dolgok közelében van, szíve tiszta. Életében nem kapnak helyet a kor asszonyai által kedvelt bűnök és élvezetek. Folytonos odaszentelődéssel tudatosítja, hogy milyen Istennek szolgál és figyelemmel követi, hogy szolgálata elfogadott áldozat legyen.

Az elbukott nők körében annyira jellemző irigység és cselszövések nem jellemzőek a fődiakónusnőre. Jelenléte, beszéde és cselekedetei jóra, szépre intenek. Tevékenységét, terveit, nem szövi át a gyűlölet és a neheztes. Minden mozdulata erősíti a fáradtat, minden szava tanácsolja az eltévelyedettet.

A fődiakónusnő szívében és nyelvén Sion énekei vannak. A pletyka, amely anyni családót és gyülekezetet megmérgezett már, nem talál szövetségesre a fődiakónusnőben. Tiszta beszéde, okos ötletei által a fődiakónusnő mindenhol a menny légkörét hinti szét. A fődiakónusnő szép asszony. Nem e század hercegeinek kifinomult mércéje szerint, hanem ahhoz a szépséghez viszonyítva, amely nem múlik el az első ráncok megjelenésével. Mellékgondolatokat nem tápláló öltözködésével, derűs tekintetével, tiszteletreméltó tartásával, a fődiakónusnő követendő példája a fiatalabb nemzedéknek.

Mint anya, bölcsen neveli gyermekeit. Elvhű, ugyanakkor szelíd és kedves. Az emberek iránti tiszteletre és istenfélelemre oktatja gyermekeit. A fődiakónusnő otthona jó ízlésről és szorgalomról tesz tanúságot a látogatóknak. Annak ellenére, hogy a házimunka soha nem fogy el, bizonyos dolgok mindig

rendben kell legyenek. A fődiakónusnő tudja, melyek ezek.

Felelőségek és feladatok

Országunkban a fődiakónusnőt a gyülekezet választói közgyűlése alkalomával választják meg, a többi tisztségviselővel együtt. Mint az apostoli egyházban Fébének, megválasztása napjától kezdve a fődiakónusnőnek is az a feladata, hogy „sokak pártfogója” legyen. Az ő segítsége és tevékenysége elsősorban lelki és szociális jellegű. A fődiakónusnő fogékony a gyülekezet idős testvéreinek szükségleteivel szemben. Önmagát ezek leányának tartva, meghallgatja és bátorítja őket, valamint gyakorlati, konkrét segítséget is nyújt számukra. A gyülekezet gyermekeivel és fiataljaival ugyanúgy viselkedik, mint saját gyermekeivel. Istennel szerzett személyes kapcsolatának köszönhetően rendelkezik megfelelő bölcsességgel és erőforrásokkal, hogy tanácsolja őket életük sorsdöntő pillanataiban.

A fődiakónusnő a fiatal családokat is támogatja. Segíti azokat a fiatal lányokat, akiknek nem volt részük abban a kiváltságban, hogy saját családjukban gyakorlati nevelésben részesüljenek. A főzéssel, a házi teendők beosztásával kapcsolatos tanácsai számos fiatalasszonyt segítenek, hogy könnyebben alkalmazkodjanak új élethelyzetükhöz.

Adminisztratív szempontból, a fődiakónusnőnek jut az a kiváltság, hogy az Úr Házának megfelelő rendben tartásáról gondoskodik. Az Ő figyelmesége által az Úr Háza valóban olyanná válik, „mint egy férje számára felkészített menyasszony.” (Jel 21:2).

Anélkül, hogy ezt teherként fogná fel, a fődiakónusnő mindig elsőként mutat jó példát a gyülekezeti élet különböző tevékenységeiben. Ő nem egyedül kell elvégezzen minden feladatot. Ő megszervezi a diakónusnők bizottságát és úgy osztja ki a munkát, hogy mindenkinek jusson tennivaló. Arról is gondos-

kodik, hogy a diakónusnők növekedjenek, fejlődjenek lelkiükben és a szolgálatvégzésben.

A fődiakónusnő egyik legmagasabb feladata a keresztségi és az úrvacsorai istentiszteletek előkészítése. Itt nem szabad megengedni semmiféle figyelmetlenséget vagy hanyagságot. A fődiakónusnő különleges figyelemmel gondoskodik a keresztségi köpenyekről, az alázatosság szertartásakor használt mosdótálakról, az abroszokról, az asztalterítőkről, az úrvacsorai kenyér táljáról, a poharakról. Ezek az eszközök legyenek mindig tiszták, és elegendőek a megfelelő események helyes rendben történő lezajlásához.

Szent félelemmel, az odaszentelőds légkörében készítesz el az úrvacsorai kenyeret, azonban soha ne egyedül tegye ezt. Minden esetben hívjon egy vagy két diakónusnőt, hogy segítsenek neki és megtanulják ezt a magasztos folyamatot.

Áldás és jutalom

A fődiakónusnő legyen a gyülekezet anyja. Az elvhű és kiegyensúlyozott vezetés mellett a gyülekezeteknek lelki anyára is szükségük van. Semmi nem lehet kellemesebb Isten egy gyermekének, mint az elvégzett feladat elégedettségének érzése. Az önzéstől mentes szolgálat összehasonlíthatatlan lelki békét eredményez. És nemcsak ennyiből áll a jutalom: „Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe.” (Mt 25:23). Ez a meghívás, hogy amint itt a földön szolgálta az Urat, úgy szolgálja Őt az örökkévalóságban át dicsőségben. ■

Rovarak, madarak, állatok

Helyettesítsd be a hiányzó szavakat és bibliai rovarok, madarak, állatok nevét ismerheted meg!

1. „...hát íme egy raj _____ volt az oroslánnak tetemében, és méz.” (Bír 14:8).
2. „_____ is bocsátok el előtted, és kiúzi előled a Khivveust, Kananeust és Khitteust.” (2Móz 23:28).
3. „Fogjátok meg nekünk a _____, a _____, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.” (ÉnÉn 2:15).
4. „És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől; és _____ repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén.” (1Móz 1:20).
5. „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a _____, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” (Ésa 40:31).
6. „Mert ha te nem akarsz az én népemet elbocsátani, ímé én holnap _____ hozok a te határodra.” (2Móz 10:4).
7. „Ha pedig te el nem akarsz bocsátani, ímé én egész határodat _____ verem meg.” (2Móz 8:2).
8. „Monda néki Jézus: Legeltesd az én _____!” (Jn 21:17).
9. „A Gáditák közül is menének Dávidhoz, mikor a pusztában vala az erősségben, erős és hadakozó férfiak, paizsosok, dárdások, akiknek orcájok, mint az _____ orcája és gyorsaságra hasonlók a hegyen lakozó _____.” (1Krón 12:8).
10. „Szabadítsd meg lelkeket a kardtól, s az én egyetlenemet a _____ körmeiből.” (Zsolt 22: 21).
11. „Menjetek el: Ímé én elbocsátlak titeket, mint _____ a _____ közé.” (Lk 10:3).
12. „És _____ serényebbek a _____, és gyorsabbak az estveli _____, és előtörtetnek az ő lovasai; és az ő lovasai messziről jönnek, repülnek, mint a zsákmányra siető _____.” (Hab 1:8).

Alina Chirileanu
társigazgató, Gyermek-
osztály, Román Unió

Válasz: méh, darazsak, vadkecskékhez, kuttyák, bárányokat, farkasok, lovak, párducoknál, farkasoknál, keselyű.
Válasz: méh, darazsak, rókákat, rókafiókat, madarak, saskecskék, sáskát, békákkal, juhaima, oros-

Hazamegyünk?

Még mindig a Generál Konferencia székhelyén tartózkodom a Végrehajtó Bizottság őszi gyűlésén. Majdnem egy hete érkeztem ide, azonban az itt zajló tevékenység iránti érdeklődésem napról napra nő. Gondolom, felteszitek a kérdést, hogy mi lehet annyira lenyűgöző? Az egyház központi székhelye, amely kétértelműen a szervezés modellje? A világ minden tájáról ideérkezett személyekkel való kapcsolatfelvétel és beszélgetés lehetősége? Az a kiváltság, hogy találkozhattam az egyház vezetőivel, hogy meghívtak irodájukba, hogy türelmetlenséggel vegyes örömmel számolhassak be nekik rólátok, vagy közösen lefektessük az ő esetleges ideutazásuk terveit?

A missziós jelentések az első pillanatban magukkal ragadnak, felemelnek erről a földről, majd biztos alapokra állítva lábunk, ébren tartják hitünket. Leírhatatlan érzés hallgatni, amikor egyes uniók keresztiségek ezreiről számolnak be évente, mellyel egy időben tízesével születnek meg az újonnan alapított gyülekezetek. Ez lenne a legizgalmasabb? Vagy az, hogy itt a leghivatalosabb forrásból értesülünk minden információról? Hogy részesülhetünk a legjobb minőségű segédanyagból? Vagy az, hogy a lelkünket tápláló áhítatok léleképítő zene kíséretében hangzanak felénk? Attól félek, hogy már átléptem a megengedett szómennyiséget ebben a cikkben és még mindig csak a kecsegtető programokról beszéltünk nektek.

A végéhez közeledő ülészak emlékei közül a legerőteljesebb az, hogy kihunyni készülő reménységem újból a magasba lendült.

A találkozó visszatérő témája Jézus Krisztus közeli eljövetele volt. Hogy ne kiáltanánk hangos szóval, hogy „Jézus él”, amikor mindenhol tapasztaljuk a missziómunka eredményeit, amikor gyerekek gyógyulnak meg az ima ereje, a hívők kitartó imája nyomán, amikor a 91. zsol-tár szó szerinti beteljesüléséről hallunk, amikor gyermekeink és ifjaink lelkesedéssel prédikálnak nagy gyülekezetek szószékein? Mire vágyunk

„A végideji nagy munkában számos, megoldhatatlannak tűnő nehézséggel kell szembenéznünk, azonban soha ne feledjük el, hogy a menny három nagyhatalma is munkálkodik, hogy egy mennyei kéz irányítja a kormányt és Isten mindig betartja ígéreteit.”

jobban, mint az Ő dicsőséges megjelenésére? Ezzel a nagy álommal indulok haza. Újból eltöltött a remény. Vágyom Haza!

Számos résztvevő aggodalmait osztottam. A libériai, a gambiai, a Sierra Leone-i, járvány-sújtotta övezet gyülekezeteinek is egyetlen vágya a Jézussal való találkozás. James Goley, az Unió elnöke élő adásban küldött üzenetet és leírta intézményeink, a hívők és azok családjának helyzetét. Mi az ő reménységük tárgya? Több, mint az Ebola kiindulópontjának elszigetelése és a gyógyulás, több, mint az az erőfeszítés, hogy adventista kórház nyissanak a térségben? Igen, ezeknek az embereknek az Úr visszajövetelének reménysége a legnagyobb szükségletük. Ebben a hangnemben nyitotta meg beszédét a rákbetegségtől gyenge és elesett Alberto Gulfan, a Dél-Csendes óceáni-ázsiai Divízió elnöke. Szenvedései ellenére nem maradt a Fülöp-szigeteken, hanem eljött, hogy bemutassa területe tagjainak jelentését és beszéljen nekünk arról a reménységről amely életben tartja: Uráról.

„A végideji nagy munkában számos, megoldhatatlannak tűnő nehézséggel kell szembenéznünk, azonban soha ne feledjük el, hogy a menny három nagyhatalma is munkálkodik, hogy egy mennyei kéz irányítja a kormányt és Isten mindig betartja ígéreteit. Sokat várakoztunk, azonban reményünk nem szabad elhalványuljon. Úgy érzem, hangosan kell kiáltanom: megyünk Haza!”¹ ■

1. Ellen G. White, *Tanácsok a gyülekezetnek*, Viața și Sănătate, București, 2000, 455. old.

Marius Munteanu
a Romániai Hetednapos
Adventista Egyház
elnöke.

2014. november 28 – december 1., Méhkert

„És íme, Én tiveletek vagyok

*minden napon,
a világ végezetéig.”*

Máté 28:20

Meghívottak:

Sebastien Braxton

elnök, R3 Ministries

Jiwan Moon

Amicus igazgató, Generál Konferencia

Greg Constantine

grafikatanár, Andrews Egyetem

Marius Munteanu

elnök, Román Unió

„Vocea Tăcerii” *együttes*

Legyünk barátok!

